

แผนบริหารจัดการความเสี่ยงองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

Management

จัดทำโดย : คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง
องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

คำนำ

ด้วยพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๑ โดยมาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งกระทรวงการคลังได้ กำหนดหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นหน่วยงานของรัฐตามหลักเกณฑ์นี้ ซึ่งการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารและพนักงานทุกคนขององค์กรต้องให้ความสำคัญ และถือปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงฉบับนี้จัดทำโดยอ้างอิงกรอบหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการตามแนวทาง COSO (COSO ERM Integrated Framework) โดยอยู่ภายใต้กรอบหลักเกณฑ์ดังกล่าวที่กระทรวงการคลังที่กำหนด

ตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ได้ให้ความสำคัญกับ “การบริหารจัดการความเสี่ยง” ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ในการผลักดันให้ภาครัฐมีผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ เป็นองค์การที่มีสมรรถนะสูง และเป็นกระบวนการที่สำคัญในการเน้นความสำคัญ หรือชี้ให้เห็นความเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อกิจกรรมที่องค์กรต้องดำเนินการให้บรรลุตามเป้าประสงค์และประเด็นยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ การบริหารจัดการความเสี่ยง โดยการกำหนดนโยบาย แนวทาง และกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑

องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ จึงให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยมีการกำหนดนโยบาย แนวทาง และกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงให้มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ “ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ตามหนังสือ ที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ หนังสือที่ กค ๐๔๐๙.๓/ว ๓๖ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๕.๒/ว ๒๙๐ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๕.๒/ว ๓๔๑๒ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ เรื่องซักซ้อมแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตลอดจนกรอบโครงสร้างการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรเชิงบูรณาการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวิสัยทัศน์ป้องกันรักษาและส่งเสริมให้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร โดยมุ่งเน้นให้ทุกกระบวนการดำเนินงานด้วยความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ ส่งผลดีต่อภาพลักษณ์และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ข้อมูลทั่วไปของหน่วยงาน ประเมินสภาพแวดล้อม การวิเคราะห์องค์กร	๑
นโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง	๔๖
วัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง	๔๗
กระบวนการบริหารความเสี่ยง	๔๙
กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบตามประเด็นยุทธศาสตร์ (บส.๑)	๖๑
การวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบ และการตอบสนองความเสี่ยง (บส.๒)	๖๕
รายงานการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง (บส.๓)	๗๒
รายงานการติดตามผลการบริหารความเสี่ยง (บส.๔)	๗๔
รายงานผลการดำเนินการและทบทวนแผนการบริหารความเสี่ยง (บส.๕)	๗๘
ภาคผนวก	

ข้อมูลทั่วไปของหน่วยงาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ตำบลปราสาทเยอ ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอไพรบึง ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยออยู่ที่บ้านปราสาทเยอ ห่างจากที่ว่าการอำเภอไพรบึงโดยทางรถยนต์สายศรีสะเกษ – ชุมหาญ เป็นระยะทาง ๘ กิโลเมตร อยู่ห่างจากตัวเมืองจังหวัดศรีสะเกษ ๓๔ กิโลเมตร

เนื้อที่

ตำบลปราสาทเยอมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๑๙,๓๗๕ ไร่ หรือประมาณ ๓๑ ตารางกิโลเมตร

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ของตำบลปราสาทเยอ เป็นที่ราบและเนิน ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง พื้นที่เป็นที่ลุ่มประมาณ ๖๐ % เป็นที่ดอนประมาณ ๔๐ % มีแหล่งน้ำธรรมชาติคือ ห้วยทาไหลผ่านทางด้านทิศตะวันออกช่วงรอยต่อกับอำเภอศรีรัตนะ

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศมีลักษณะร้อนชื้น อากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดู ซึ่งมี ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงกลางเดือนพฤษภาคม อากาศร้อนและแห้ง แดดจ้า แต่บางครั้งอาจมีอากาศเย็น บ้างครั้งเกิดพายุฝนฟ้าคะนองและลมกระโชกแรงหรืออาจมีลูกเห็บตก ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนทุกปี เรียกว่า “พายุฤดูร้อน” อากาศร้อน จะมีอุณหภูมิระหว่าง ๓๕ – ๓๙.๙ องศาเซลเซียส ร้อนจัด มีอุณหภูมิประมาณ ๔๐ องศาเซลเซียสขึ้นไป

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ฝนตกมากในช่วงเดือน พฤษภาคม – ตุลาคม แต่อาจเกิด “ช่วงฝนทิ้ง” ซึ่งอาจนานประมาณ ๑ – ๒ สัปดาห์หรือบางปีอาจเกิดขึ้นรุนแรงและมีฝนน้อยนานนับเดือน ในเดือนกรกฎาคม แต่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไม่เคยเกิดอุทกภัยรุนแรง มีฝนตกเฉลี่ยประมาณ ๙๐๐ มิลลิเมตร

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ในช่วงกลางเดือนตุลาคมหนาว ๑-๒ สัปดาห์ เป็นช่วงเปลี่ยนฤดูจากฤดูฝนเป็นฤดูหนาว อากาศแปรปรวนไม่แน่นอน อาจเริ่มมีอากาศเย็นหรืออาจยังมีฝนฟ้าคะนอง อากาศหนาวอุณหภูมิต่ำสุด ประมาณ ๑๕ องศา

๑.๔ ลักษณะของดิน

ดินเป็นดินร่วนปนทรายทำให้พื้นที่ที่เก็บน้ำไม่ได้นาน ซึ่งเป็นปัญหาแก่เกษตรกรเพราะเมื่อฝนตกลงมาดินไม่สามารถเก็บน้ำไว้ได้นานทำให้ขาดแคลนน้ำเกิดความเสียหายแก่พืชผลทางการเกษตร

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำธรรมชาติคือ ห้วยขล่งและห้วยทาไหลผ่านทางด้านทิศตะวันออกช่วงรอยต่อกับอำเภอศรีรัตนะมีแหล่งน้ำที่ใช้สำหรับ อุปโภค-บริโภค จำนวน ๒ แห่ง แหล่งน้ำทั้ง ๒ แห่งเคยเป็นแหล่งน้ำที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและองค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการปรับปรุงก่อสร้างขึ้นใหม่เพื่อให้เพียงพอกับการอุปโภคและบริโภคของประชาชน ดังนี้

ลำห้วย	๒	แห่ง	สระน้ำ	-	แห่ง
หนองน้ำ	-	แห่ง	บ่อน้ำตื้น	-	แห่ง
ลำคลอง	-	แห่ง	บ่อบาดาล	๑๑	แห่ง
บึง	-	แห่ง	อ่างเก็บน้ำ	-	แห่ง

แม่น้ำ	-	แห่ง	ฝ่าย	๑	แห่ง
อื่นๆ (ระบุ)	-	แห่ง	เหมือง	-	แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ป่าสาธารณะโคกคูคต เนื้อที่ประมาณ ๕๓๐ ไร่

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลปราสาทเยอ ยกฐานะจากสภาตำบลปราสาทเยอ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้มีประกาศลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙ จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล และมีผลบังคับใช้ ในวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙

อาณาเขตติดต่อ

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลสุขสวัสดิ์ อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ
- ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลศรีโนนงาม อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลสุขสวัสดิ์ ตำบลดินแดง ตำบลโนนปูน

จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ มีทั้งหมด ๑๑ หมู่บ้าน ได้แก่

- หมู่ที่ ๑ บ้านปราสาทเยอ ผู้ปกครอง นายกิตติศักดิ์ สุนันท์
- หมู่ที่ ๒ บ้านปราสาทเยอใต้ ผู้ปกครอง นายอุรา บริสุทธิ์
- หมู่ที่ ๓ บ้านประอาจ ผู้ปกครอง นายกรกฎ พวงเพชร
- หมู่ที่ ๔ บ้านหนองพัง ผู้ปกครอง นายสง่า มั่งคั่ง
- หมู่ที่ ๕ บ้านเตี๋ยะ ผู้ปกครอง นายมนตรี พิจารณ์
- หมู่ที่ ๖ บ้านกันตรุม ผู้ปกครอง นายบัญชา สมาคม
- หมู่ที่ ๗ บ้านคูสีแจ ผู้ปกครอง นายสมยศ บุญศรีธา
- หมู่ที่ ๘ บ้านคูสีแจเหนือ ผู้ปกครอง น.ส.ณิชาพันธ์ ศรีมะณี
- หมู่ที่ ๙ บ้านพิทักษ์ ผู้ปกครอง นายปรีชา สารไทยวิรุณ
- หมู่ที่ ๑๐ บ้านปราสาทเยอตะวันตก ผู้ปกครอง นายสุชาติ โยธี (กำนัน)
- หมู่ที่ ๑๑ บ้านประอาจเหนือ ผู้ปกครอง นายดอน ศรีมะณี

๒.๒ การเลือกตั้ง

เดิมองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ ได้แบ่งเขตการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ ทั้งเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เป็น ๑ เขตเลือกตั้ง สมาชิกสภาออกเป็น ๑๑ เขต ดังนี้

เขตเลือกตั้งที่ ๑ ประกอบด้วย บ้านปราสาทเยอ ม.๑

เขตเลือกตั้งที่ ๒ ประกอบด้วย บ้านปราสาทเยอใต้ ม.๒

เขตเลือกตั้งที่ ๓ ประกอบด้วย บ้านประอาจ ม.๓

เขตเลือกตั้งที่ ๔ ประกอบด้วย บ้านหนองพัง ม.๔

เขตเลือกตั้งที่ ๕ ประกอบด้วย บ้านเตี๋ยะ ม.๕

เขตเลือกตั้งที่ ๖ ประกอบด้วย บ้านกันตรุม ม.๖

เขตเลือกตั้งที่ ๗ ประกอบด้วย บ้านคูสีแจ ม.๗

เขตเลือกตั้งที่ ๘ ประกอบด้วย บ้านคูสีแจเหนือ ม.๘

เขตเลือกตั้งที่ ๙ ประกอบด้วย บ้านพิทักษ์ ม.๙

เขตเลือกตั้งที่ ๑๐ ประกอบด้วย บ้านปราสาทเยอตะวันตก ม.๑๐

เขตเลือกตั้งที่ ๑๑ ประกอบด้วย บ้านประอาจเหนือ ม.๑๑

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ ส่วนใหญ่ร่วมกิจกรรมทางการเมืองเสมอมาและประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ ยังมีส่วนร่วมในการบริหารงาน การช่วยเหลืองานองค์การบริหารส่วนตำบล เสนอแนะในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการดำเนินงานต่างๆ เช่น การประชุมประชาคมในการจัดแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ประชุมประชาคมแก้ไขปัญหาความยากจน ฯลฯ

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ข้อมูลเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔)

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๓,๗๓๘ คน
- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๓,๗๓๘ คน

จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ครึ่งล่าสุด (พ.ศ. ๒๕๖๔)

- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๒,๙๐๐ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๓,๗๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๕๘
- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๒,๙๐๐ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๓,๗๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๕๘

องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น องค์ประกอบแบ่งได้ ๒ ส่วน คือ

๑) สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่นิติบัญญัติ และควบคุมฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนในหมู่บ้าน จำนวน ๑๑ คน (หมู่บ้านละ ๑ คน) อยู่ในตำแหน่งคราวละ ๔ ปี สภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีประธานสภา ๑ คน รองประธานสภา ๑ คน ซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมติของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

บัญชีรายชื่อสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	วันที่ครบวาระ
๑	นายหา บัวจันทร์	ประธานสภาฯ	๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘
๒	นายสมศักดิ์ กาบบัว	รองประธานสภาฯ	๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘
๓	นายพรชัย ชินทอง	เลขานุการสภาฯ	๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘
๔	นายกิจ บุตธนา	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๑	๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘
๕	นายณรงฤทธิ์ พงษ์เพชร	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๔	๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘
๖	นายสุวัจน์ ปัญญา	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๕	๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘
๗	นางสาวดารุณี สุภาพ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๖	๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘
๘	นางพิศมัย เงินดี	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๘	๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘
๙	นายพิชัย โยธี	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๙	๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘
๑๐	นางสาวรัฐจวน โยธี	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๑๐	๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘
๑๑	นายสำเภา พิจารณ์	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๑๑	๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

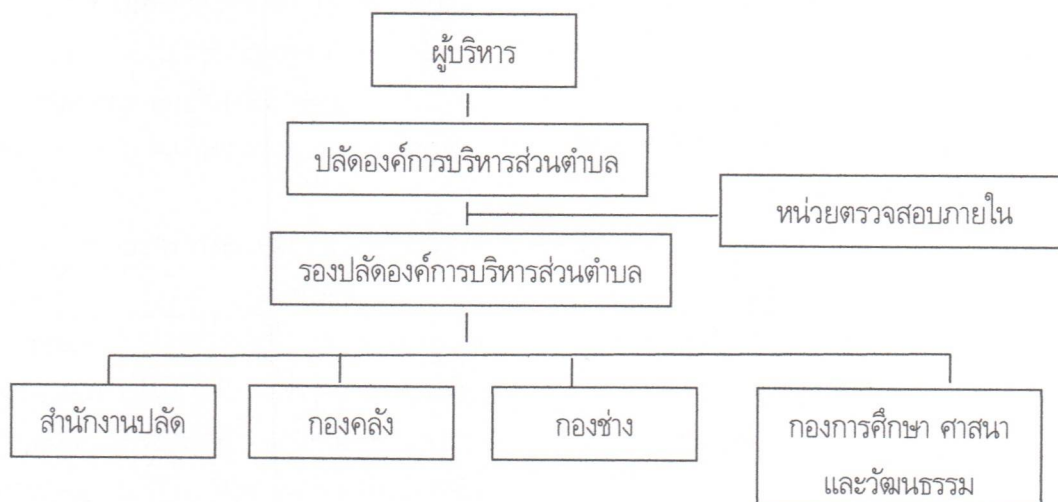
๒) คณะผู้บริหาร ทำหน้าที่บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๒ คน และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๑ คน ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้แต่งตั้ง

บัญชีรายชื่อคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	วันที่ครบวาระ
๑	นายทองคำ ตอนศรี	นายกองค์การบริหารส่วนตำบล	๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘
๒	นายสุธี โยธี	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘
๓	นายแก่น ศรีเพ็ง	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘
๔	นางสาวธัญญารักษ์ โพนปลัด	เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ มีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้บังคับบัญชา ของพนักงาน และเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานประจำทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยแบ่งส่วนการบริหารงาน ออกเป็น ๔ ส่วน โดยมีหัวหน้าส่วนราชการ เรียกว่า ผู้อำนวยการกอง/หัวหน้าส่วน เป็นผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการภายใน มีลักษณะโครงสร้างการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ ดังนี้

โครงสร้างการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

๒.๒ อัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

สำนัก/ฝ่าย	พนักงานส่วนตำบล	พนักงานจ้าง	รวม
สำนักปลัด	๘	๑๐	๑๘
กองคลัง	๓	๓	๖
กองช่าง	๒	๒	๔
กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๒	๔	๖
หน่วยตรวจสอบภายใน	๑	-	๑
รวม	๑๖	๑๙	๓๕

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ

สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

พนักงานส่วนตำบล

- นายถาวร ชมชิต	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (นักบริหารงาน ระดับกลาง)
- นายณฤทธิ์ กาเมือง	รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (นักบริหารงาน ระดับต้น)
- นางสาวจิรนนท์ เตมีย	หัวหน้าสำนักปลัด
- นายอุทัย บัวภา	นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ
- นายทองศักดิ์ วัฒนสกุลชล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
- นางสาวมณฑนา มีมานะ	นักพัฒนาชุมชนชำนาญการ
- ว่าง	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
- นายสหคงคม ไชยวิเศษ	นิติกรปฏิบัติการ
- นางสาวสุภารัตน์ อินทะเสน	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

พนักงานจ้าง

- นางจินตนา กล้วยนิจ	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
- นางสาวนฤมล แก้วเกิด	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานประชาสัมพันธ์ (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
- นางสาวรัตนา สุนันท์	ผู้ช่วยนักวิชาการเกษตร (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
- นางสาวศิริรัตนา สาระไทยวีรกุล	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
- นางสาวจุฑามณี แสนพันธ์	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
- นายพิภพ เกษกรณ	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานป้องกันฯ (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
- นายสมาน โยธี	นักการภารโรง (พนักงานจ้างทั่วไป)
- นางจันเพ็ญ ชรินทร์	คนงานทั่วไป (พนักงานจ้างทั่วไป)
- นายจิตรทิวส์ ทรงจิต	ยาม (พนักงานจ้างทั่วไป)
- นายสันติ ชินทอง	พนักงานขับรถยนต์ (พนักงานจ้างทั่วไป)

หน่วยตรวจสอบภายใน

- นางสาวรุ่งทิพา สุนทอง	นักวิชาการตรวจสอบภายในปฏิบัติการ
-------------------------	----------------------------------

กองคลัง

พนักงานส่วนตำบล

- นางสาวพิน บุณส่ง	ผู้อำนวยการกองคลัง (นักบริหารงานคลัง ระดับต้น)
- นางสาวสุจิตรา สายแวว	นักวิชาการพัสดุปฏิบัติการ
- นางสาวกัญณภัทร หลอมทอง	นักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ
- ว่าง	นักวิชาการจัดเก็บรายได้ปฏิบัติการ

พนักงานจ้าง

- นางสาววิไลลักษณ์ ชินทอง	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
- นางสาวเยาวลักษณ์ สีสังขาร	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
- นางสาววิไลวรรณ โยธี	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ (พนักงานจ้างตามภารกิจ)

กองช่าง

พนักงานส่วนตำบล

- นายวิเชียร หลอมทอง	ผู้อำนวยการกองช่าง (นักบริหารงานช่าง ระดับต้น)
- นายยุทธนา ทองปัญญา	นายช่างโยธาปฏิบัติงาน

พนักงานจ้าง

- นายชรินทร์ บุญศรีธา ผู้ช่วยนายช่างโยธา (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
- นายศราวุธ วงษ์ทอง ผู้ช่วยนายช่างสำรวจ (พนักงานจ้างตามภารกิจ)

กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม**พนักงานส่วนตำบล**

- ว่าง ผู้อำนวยการกองการศึกษาฯ (นักบริหารงานการศึกษา ระดับต้น)
- ว่าง นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
- นางสาวน ตอนศรี ครู คศ ๒
- นางเปลี่ยน ทองคณา ครู คศ ๒
- ว่าง ครู คศ ๑

พนักงานจ้าง

- นางสาวสุนันท์ สุนันท์ ผู้ดูแลเด็ก (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
- นางสาววรรณภา กาบบัว ผู้ดูแลเด็ก (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
- นางสาวกันต์กมล โพนปลัด ผู้ช่วยครูผู้ช่วย (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
- นางทิวาพร วงศ์สวัสดิ์ ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ (พนักงานจ้างตามภารกิจ)

๓. ประชากร

ตำบลปราสาทเยอ มี ๑,๒๖๓ ครัวเรือน มีประชากร ทั้งหมด ๔,๔๑๖ คน แยกเป็น ชาย ๒,๒๐๗ คน หญิง ๒,๒๐๙ คน ดังนี้

หมู่ที่	บ้าน	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนประชากร		
			ชาย	หญิง	รวม
1	ปราสาทเยอ	157.00	249	269	518
2	ปราสาทเยอใต้	138.00	221	223	444
3	ประอาน	140.00	218	215	433
4	หนองพัง	111.00	226	212	438
5	เตรียะ	77.00	138	145	283
6	กันตรุม	62.00	113	114	227
7	คูสีแจ	108.00	159	165	324
8	คูสีแจเหนือ	181.00	300	317	617
9	พิทักษ์	35.00	78	61	139
10	ปราสาทเยอตะวันตก	103.00	199	196	395
11	ประอานเหนือ	151.00	306	292	598
รวม		1,263	2,207	2,209	4,416

ที่มา: สำนักทะเบียนอำเภอไพรบึง (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖)

๓.๑ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ อ.ไพร่บึง จ.ศรีสะเกษ

	หญิง	ชาย	หมายเหตุ
จำนวนประชากรเยาวชน	๓๖๙ คน	๓๕๓ คน	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	๑,๔๗๔ คน	๑,๔๓๑ คน	อายุ ๑๘-๖๐ ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	๓๘๙ คน	๔๐๐ คน	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม	๒,๒๓๒ คน	๒,๑๘๔ คน	ทั้งสิ้น ๔,๔๑๖ คน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- โรงเรียน ระดับช่วงชั้น ๑ - ๓ จำนวน ๒ โรงเรียน
- โรงเรียน ระดับช่วงชั้น ๑ - ๒ จำนวน ๒ โรงเรียน
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๓ ศูนย์

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพฯ จำนวน ๑ แห่ง
- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ ๑๐๐

๔.๓ อาชญากรรม

- องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น

๔.๔ ยาเสพติด

- องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอไม่มีปัญหายาเสพติด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

- องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้
๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
 ๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
 ๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
 ๔. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
 ๕. ตั้งโครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านคนจน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

- การติดต่อระหว่างหมู่บ้านในตำบล ลักษณะส่วนใหญ่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็กและยังเป็นถนนลูกรังในบางส่วน
- การจัดการขนส่งมวลชน ประกอบด้วย
- รถโดยสารประจำทาง สายศรีสะเกษ - อำเภอขุนหาญ

๕.๒ การไฟฟ้า

- ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีไฟฟ้าใช้ครบทุกหมู่บ้าน

๕.๓ การประปา

- ประปาบาดาล ๑๑ แห่ง

หมู่ที่ ๑	จำนวน	๑	แห่ง
หมู่ที่ ๒	จำนวน	๒	แห่ง
หมู่ที่ ๓	จำนวน	๑	แห่ง
หมู่ที่ ๔	จำนวน	๑	แห่ง
หมู่ที่ ๕	จำนวน	๑	แห่ง
หมู่ที่ ๖	จำนวน	๑	แห่ง
หมู่ที่ ๗	จำนวน	๑	แห่ง
หมู่ที่ ๘	จำนวน	๑	แห่ง
หมู่ที่ ๙	จำนวน	๑	แห่ง
หมู่ที่ ๑๐	จำนวน	๑	แห่ง
หมู่ที่ ๑๑	จำนวน	๑	แห่ง

๕.๔ โทรศัพท์

- เสาสัญญาณโทรศัพท์ในพื้นที่ จำนวน ๓ แห่ง

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

- หอกระจายข่าว จำนวน ๑๑ แห่ง

๕.๖ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ตู้ยามตำรวจ ๑ แห่ง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ตำบลปราสาทเยอมีการประกอบอาชีพต่างๆ ดังนี้

- อาชีพทำนา ตำบลปราสาทเยอมีอาชีพทำนาทั้งหมด ประมาณ ๑๖,๖๗๔ ไร่ หรือประมาณ ๑,๐๓๙ ครัวเรือน

- อาชีพทำสวนผลไม้ ตำบลปราสาทเยอมีการทำสวนผลไม้ ทั้งหมดประมาณ ๒๓ ไร่ หรือประมาณ ๗ ครัวเรือน

- อาชีพทำสวนยางพารา ในพื้นที่ตำบลปราสาทเยอมีอาชีพใหม่ที่ทำได้ให้กับเกษตรกร ซึ่งถือว่าเป็นรายได้ที่สูง จึงทำให้เกษตรกรในปัจจุบันหันมาทำการปลูกยางพารา มากขึ้น โดยปัจจุบันมีเนื้อที่ปลูกยางพารา ประมาณ ๖๐๐ ไร่

๖.๒ การประมง

(ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอไม่มีการประมง)

๖.๓ การปศุสัตว์

- เป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ จำนวนสัตว์ในพื้นที่โดยประมาณ ดังนี้

โค	๓๔๓	ตัว	กระบือ	๙๕๖	ตัว	สุกร	๒๘๑	ตัว
เป็ด	๙๘๗	ตัว	ไก่	๑๐,๘๐๕	ตัว	อื่นๆ	-	ตัว

๖.๔ การบริการ

(ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอไม่มี)

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอมีวัดปราสาทเยอ(รูปเหมือนหลวงพ่อมุม)เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น การจัดงานประเพณีต่างๆ

๖.๖ อุตสาหกรรม

- จำนวนกิจการอุตสาหกรรมขนาดกลาง (โรงงานสับไม้ยูคา) จำนวน ๑ แห่ง
(มีคนงานต่ำกว่า ๑๐ คน หรือมีทรัพย์สินถาวรที่เกิน ๑ ล้านบาท)

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- ปั้มน้ำมันและก๊าซ จำนวน ๔ แห่ง
- โรงสี จำนวน ๙ แห่ง
- ร้านค้าย่อย จำนวน ๒๘ แห่ง

มีกลุ่มอาชีพ จำนวน ๓ กลุ่ม

๑. กลุ่มผลิตปุ๋ย
๒. กลุ่มทอผ้าไหม
๓. กลุ่มผลิตสุรากลั่น
๔. กลุ่มเลี้ยงโค-กระบือ
๕. กลุ่มรับซื้อของเก่า

๖.๘ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ – ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ ๙๕ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนกับจังหวัด ร้อยละ ๗๓.๙๙ ซึ่งสูงกว่ามาก แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ – ๕๐ ปี บางส่วนไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

- ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๑๐๐
- วัด ๕ แห่ง
- สำนักสงฆ์ ๑ แห่ง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีบุญข้าวจี ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีบุญข้าวสาก ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีไหว้พระธาตุหลวงปู่มุน ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา ประมาณเดือน กรกฎาคม ตุลาคม

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักสานใช้สำหรับในครัวเรือน วิธีการเลี้ยงไหมและการทอผ้าไหม รำแม่เม็ด รำเซียง ปราษฎ์ชาวบ้าน หมอชาวบ้าน และวิธีการจับปลาธรรมชาติ

ภาษาถิ่น ส่วนมากร้อยละ ๘๐ % พูดภาษาเยอ ร้อยละ ๑๐ % พูดภาษาอีสาน ร้อยละ ๖ % พูดภาษาส่วย และร้อยละ ๔ % พูดภาษาเขมร

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอได้ผลิตของใช้พื้นเมืองขึ้นใช้ในครัวเรือน และเหลือเอาไว้จำหน่ายบ้าง ได้แก่ ผ้าที่ทอจากผ้าไหมลายลูกแก้ว ลายพริกไทย หมูกรอบแก้ว

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน และน้ำผิวดิน ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา สำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณน้อย ไม่สามารถนำขึ้นมาใช้ให้พอเพียงได้ และบางแห่งเค็ม ไม่สามารถใช้ดื่มและอุปโภคได้

๘.๒ ป่าไม้ ป่าสาธารณะโคกคูคุด เนื้อที่ประมาณ ๕๓๐ ไร่

๘.๓ ภูเขา ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอไม่มีภูเขา

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือเนื่องจากว่าพื้นที่บางส่วนเป็นดินเค็ม น้ำใต้ดินก็เค็ม หรือไม่ก็เป็นน้ำกร่อย ไม่สามารถที่จะนำน้ำจากใต้ดินมาใช้ในการอุปโภค-บริโภคได้ ต้องอาศัยน้ำดิบจากแหล่งอื่น และน้ำฝน

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

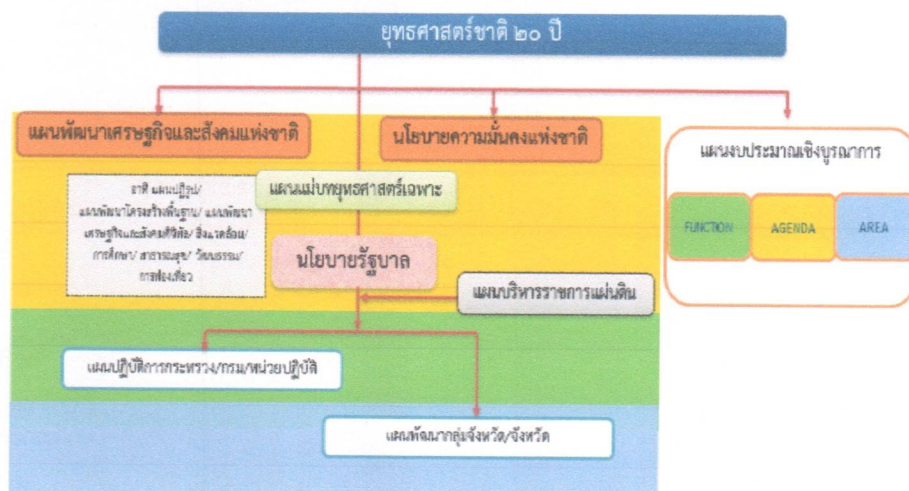
การจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) สรุปลงได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง สมเอกภาพและ**
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาแผนบริหารจัดการความเสี่ยง องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ

ประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘-๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สารสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้นกระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดจนกระทั่งกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีไม่มากนัก ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัย

คุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ – ๒๕๖๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีผลกระทบของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖-๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐-๑๕ ปี ข้างหน้านี จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ – ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการ

พัฒนาและนำเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญสำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น ก่อให้เกิดต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙.๒ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมายกฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาดและสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำ และการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังมีขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่อง ประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผล และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วย่อมส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าวจะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔-๕ ปีต่อจาก

นี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้าน ขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่นคง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่องถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ นั้นจะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นการละเมิดของประเทศไทยและสามารถแก้วิกฤตประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- **การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- **ประเทศมีความมั่นคง** ในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลางค้ำประกันการบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- **สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถระงับข้อพิพาทเพื่อพัฒนาประเทศ **ชุมชน** มีความเข้มแข็ง **ครอบครัว** มีความอบอุ่น
- **ประชาชน** มีความมั่นคงในวิถีชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเลี้ยงชีพกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- **ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหารพลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- **ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกฐานะเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- **ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- **การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเป็นพืด ไม่สร้างผลกระทบสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- **การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตาม** ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่อ.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติดการคำนวณฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิตบริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดินด้านประมง
- **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนาระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักษาดี และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวยุติมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

จะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุนิยามทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การ

พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการฉีกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็น

มิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพ และอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย ความเป็นเลิศ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์การระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา ความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็ง

ของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

(๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถ

ถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการ และการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อขับเคลื่อนการ พัฒนาประเทศให้สามารถบรรลุผล ตามเป้าหมายการพัฒนา ระยะยาวที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ โดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ทำหน้าที่เป็นกลไกใน การขับเคลื่อนที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพัฒนาประเทศใน ระยะ ๕ ปีและเพื่อผลักดันให้ประเทศสามารถ ก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนสู่ความเจริญเติบโตที่ ทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดทิศทาง และ เป้าหมายของการพัฒนาบน พื้นฐานของหลักการและแนวคิดที่สำคัญ ๔ ประการ ได้แก่ ๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลัก ปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ ดีควบคู่กับการใช้เงื่อนไข ๒ ประการเพื่อกำกับการกำหนดทิศทางและประเด็นการพัฒนาในส่วนต่าง ๆ ได้แก่ เงื่อนไขความรู้โดยใช้องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้าน และเงื่อนไขคุณธรรม โดยยึดถือผลประโยชน์ของ ประชาชนและความเป็นธรรม ในทุกมิติของสังคม ๒. แนวคิด Resilience ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการลดความเปราะบางต่อความเปลี่ยนแปลง อันประกอบด้วยการพัฒนาความสามารถใน ๓ ระดับ ได้แก่ (๑) การพร้อมรับ (Cope) หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการภายใต้สภาวะ วิกฤติ ให้สามารถยืนหยัดและต้านทานความยากลำบาก รวมถึงฟื้นคืนกลับสู่สภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว (๒) การปรับตัว (Adapt) หมายถึง การปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนา ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง พร้อมกระจายความเสี่ยงและปรับตัวอย่างเท่าทันเพื่อแสวงหาประโยชน์จาก สิ่งที่เกิดขึ้น และ (๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน (Transform) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง ๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติซึ่งอยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใคร ไว้ข้างหลัง” โดยมุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็น สำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสนี้จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี รวมถึงการมุ่งส่งต่อ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป ๔. โมเดลเศรษฐกิจ BCG ซึ่งเป็นแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจใน ๓ รูปแบบควบคู่กัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว โดยอาศัยฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของประเทศอันประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม พร้อมกับการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางดานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม เพื่อผลักดันให้ประเทศมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และสามารถกระจายรายได้ โอกาส และ ความมั่งคั่งได้ อย่าง

ทั่วถึง นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยังคำนึงถึงเงื่อนไขและ ข้อจำกัดของการพัฒนาประเทศที่ สืบเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งจะส่งผลให้บริบทของประเทศและของโลกเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต การวางกรอบการพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีความมุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบ ที่รุนแรงและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม และทันทั่วทั้งการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้าง สังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนา ตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อม กับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ข้างต้น

หมวดหมู่การพัฒนา ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคม ที่เพียงพอ เหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคง ทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

เป้าหมายที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วน เศรษฐกิจของห่วงโซ่ อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับ อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น

เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการ กระจายโอกาส ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและ ส่งออก

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุน เทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๒ องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้าง มูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคาม สุขภาพ

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัล ของอาเซียน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมี ความเข้มแข็งขึ้น

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโต และแข่งขันได้

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถ ยกระดับ และปรับตัวเข้าสู่ การแข่งขันใหม่

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิผล จากภาครัฐ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและ ปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ครีวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อน สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ พื้่นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศลดลง

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

เป้าหมายและผลลัพธ์ของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็น สำหรับ โลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกัน ต่อการ เปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม ได้อย่างสงบสุข

เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถ สร้างงานอนาคต

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมายเหตุที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

๑.๓ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

วิสัยทัศน์

ข้าวหอมมะลิเป็นเลิศ การท่องเที่ยวและการค้าขายแดนได้มาตรฐานสากล

พันธกิจ

๑. พัฒนาคุณภาพการผลิตตามมาตรฐาน GAP และเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

๒. พัฒนาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพ และพัฒนาทักษะบุคลากร ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ และการตลาดให้ได้มาตรฐาน

๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการและเครือข่ายพันธมิตรธุรกิจการค้าขายแดน ทั้งด้านการบริหารจัดการ และพัฒนาระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียน

เป้าประสงค์รวม

๑. เพิ่มผลผลิตให้ได้ตามมาตรฐาน และสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้วยการแปรรูปเพิ่มช่องทาง การตลาดทั้งในและต่างประเทศ ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

๒. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้ได้มาตรฐานและเสริมสร้างการบริหารจัดการการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว

๓. สร้างเครือข่ายการค้ากลุ่มจังหวัดเพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าขายแดนด้วยระบบโลจิสติกส์ (Logistics) ที่มีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ เพื่อให้บรรลุ วิสัยทัศน์ ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานและยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่า

การค้าขายแดนครบวงจรและได้มาตรฐานสากล

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ผลผลิตข้าวหอมมะลิต่อไร่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๔ ปี ๔๐๐ ก.ก. ต่อไร่

๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐

๓. มูลค่าการค้าขายแดนเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐

๔. อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เป้าหมายรวม ๔ ปี ขยายตัวร้อยละ ๘

๕. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒

๖. ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เพิ่มขึ้นเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒

แผนพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ

วิสัยทัศน์

“ดินแดนเกษตรปลอดภัย การค้าและการท่องเที่ยวครบวงจร”

พันธกิจ

- ๑) ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวแบบครบวงจร
- ๒) เสริมสร้างสังคมสุขภาวะ การศึกษา การกีฬา วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี
- ๓) เสริมสร้างความสมดุลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๔) เสริมสร้างความมั่นคง ความเป็นระเบียบ และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- ๕) บริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์จังหวัด

- ๑) มูลค่าการค้า การลงทุนและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง สินค้าเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐาน
- ๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการกีฬาเพิ่มสูงขึ้น ภายใต้การรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม
- ๓) สิ่งแวดล้อมเหมาะสมและมีความยั่งยืน
- ๔) ชุมชนและสังคมมีระเบียบมีความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง
- ๕) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาจังหวัด ภายใต้การบริหารจัดการภาครัฐ และธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างความสมดุลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ บริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

วิสัยทัศน์: ศรีสะเกษเมืองน่าอยู่ สุเมืองท่องเที่ยวและกีฬา สร้างคุณค่าด้วย เกษตรปลอดภัย ใส่ใจ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ : ๑. สร้างเสริมคุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ

๒. พัฒนา ส่งเสริม ขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวและการกีฬาครบวงจร

๓. ยกระดับผลผลิตสินค้า การเกษตรปลอดภัย

๔. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน

๕. พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาทุกมิติ

เป้าประสงค์ : ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดี เศรษฐกิจ และสังคมเข้มแข็ง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา : ๑. ยกระดับคุณภาพชีวิตให้เป็นสังคมที่น่าอยู่

๒. พัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬาครบวงจร

๓. ยกระดับคุณภาพสินค้าการเกษตรให้เป็นเกษตรปลอดภัย

อย่างยั่งยืน

๔. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕. พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาทุกมิติ

วัตถุประสงค์ ๑. พัฒนาค้นให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒. พัฒนา ส่งเสริมขีดความสามารถของท้องถิ่น ด้านการท่องเที่ยวและกีฬาครบวงจร

๓. พัฒนา ส่งเสริม สินค้าเกษตรที่มีคุณภาพและปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม

๔. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ

พลังงานทางเลือก

๕. พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานในท้องถิ่นให้เชื่อมโยงต่อการพัฒนาทุกมิติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับคุณภาพชีวิตให้เป็นสังคมที่น่าอยู่

แนวทางการพัฒนา ๑. เพิ่มโอกาสทางการศึกษา และยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพ

๒. ส่งเสริมสุขภาวะ ๔๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

๓. อนุรักษ์และฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔. สนับสนุนการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬาครบวงจร

แนวทางการพัฒนา ๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาในท้องถิ่น

๒. พัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน

๓. พัฒนาสินค้า OTOP /สินค้าประจำถิ่น ที่เชื่อมโยงกับภาคการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับคุณภาพสินค้าการเกษตรให้เป็นเกษตรปลอดภัย

แนวทางการพัฒนา ๑. พัฒนาสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม

๒. เพิ่มช่องทางในการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรให้หลากหลาย

๓. ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา ๑. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้วยการมีส่วนร่วม จากทุกภาคส่วน

๓. ส่งเสริม การใช้พลังงานทดแทน ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔. ส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาทุกมิติ

แนวทางการพัฒนา ๑. พัฒนาเส้นทางคมนาคม

๒. พัฒนาแหล่งน้ำ

๓. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค

๑. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

๑.๑ วิสัยทัศน์ (Vision)

อบต.ปราสาทเยอ มุ่งมั่นพัฒนางานทุกด้าน เน้นบริหารงานโปร่งใส ใส่ใจประชาชนเป็นสำคัญ

๑.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- แนวทางการพัฒนา**
๑. บริการติดต่อขอกระแสไฟฟ้า และขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำเพิ่มเติมให้ได้ทั่วถึง โดยคำนึงถึงการใช้ประโยชน์ทางการเกษตรและความปลอดภัยในการสัญจร
 ๒. สร้างปรับปรุงแหล่งน้ำ ระบบระบายน้ำ ระบบประปา
 ๓. สร้างปรับปรุงถนนให้เพียงพอมีคุณภาพในการสัญจรไปมาได้อย่างสะดวก ปลอดภัย
 ๔. สร้างปรับปรุงอาคารสถานที่ให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการศึกษาและกีฬา

- แนวทางการพัฒนา**
๑. พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน โดยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของตำบลให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด
 ๒. ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กและบุคลากรทางการศึกษา
 ๓. สนับสนุนการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในตำบลและการศึกษานอกโรงเรียน
 ๔. จัดหาทุนการศึกษาให้กับผู้ด้อยโอกาส เด็กกำพร้าและยากจน เรียนดี มีความประพฤติดีโดยกระจายตามหมู่บ้านตามความเหมาะสม
 ๕. ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ พร้อมอุปกรณ์เพื่อให้เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไปมีสุขภาพแข็งแรง
 ๖. ปรับปรุง พัฒนาสนามกีฬา เครื่องออกกำลังกาย เครื่องเด็กเล่น และสวนสาธารณะให้สมบูรณ์ ปลอดภัย พร้อมใช้งาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสาธารณสุข

- แนวทางการพัฒนา**
๑. เฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาพร้อมป้องกันโรคติดต่อต่างๆ ตามประกาศทางราชการอย่างสม่ำเสมอและรวดเร็ว
 ๒. ส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมด้านการบริการสาธารณสุขพื้นฐาน เพื่อให้ผู้รับบริการสามารถเข้าถึง สะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรม
 ๓. ส่งเสริมสุขภาพของประชาชนให้แข็งแรง โดยร่วมมือและประสานงานโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) และโรงเรียน
 ๔. สนับสนุนงานสาธารณสุขมูลฐาน กิจกรรมการดำเนินงานของ อสม. เพื่อขับเคลื่อนการทำงานด้านสุขภาพให้ประชาชน
 ๕. สนับสนุนการขับเคลื่อนโครงการการดูแลผู้ป่วยระยะยาว (Long Term care)

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

- แนวทางการพัฒนา**
๑. ส่งเสริม สนับสนุนกลุ่มอาชีพต่างๆ ในตำบล ทั้งในด้านเงินทุนและวิชาการ
 ๒. ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่ใช้วิถีชีวิต นำระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียงมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติอย่างแท้จริง
 ๓. ส่งเสริมการผลิตสินค้าในชุมชนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔. ส่งเสริมให้มีการร่วมมือกันในระบบการผลิตและจำหน่าย โดยมีศูนย์ OTOP ของตำบล

๕. ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ศาสนา ธรรมชาติและประวัติศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านสังคม

แนวทางการพัฒนา ๑. ส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในตำบลและผู้มาเยี่ยมเยือน โดยการประสานงานกับตำรวจ อปพร. และจัดให้มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดทุกหมู่บ้าน

๒. ส่งเสริมดูแลคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบลให้ดีขึ้น

๓. รณรงค์ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม โดยเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกองค์กร

๔. ส่งเสริม สนับสนุนสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) จัดหาวัสดุอุปกรณ์ใช้ในการปฏิบัติงานของสมาชิกอาสาสมัครอย่างมีประสิทธิภาพ

๕. จัดสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็กผู้ด้อยโอกาส และแม่เลี้ยงเดี่ยวอย่างทั่วถึง สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุขในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านศาสนาและวัฒนธรรม

แนวทางการพัฒนา ๑. ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมทางศาสนา

๒. รักษา สืบทอดศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น และของชาติ

๓. ส่งเสริม สนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มีการอนุรักษ์ไว้ตลอดไป

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา ๑. ส่งเสริมให้จัดภูมิทัศน์ของตำบล สถานที่อยู่อาศัย สถานที่สาธารณะให้น่าอยู่และน่าใช้งาน

๒. ส่งเสริมการกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

๓. รณรงค์ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาด้านการบริหาร

แนวทางการพัฒนา ๑. ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๒. การบริหารโดยความโปร่งใสและเป็นธรรม

๓. การให้บริการมีความสะดวก รวดเร็ว และเท่าเทียมกัน

๔. ส่งเสริม พัฒนาความรู้ ทักษะการปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าในอาชีพและเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมของผู้บริหาร สมาชิกและพนักงานของตำบล

๕. ส่งเสริม สนับสนุนกลุ่มและองค์กรต่างๆ ให้มีบทบาทมากขึ้น

๖. สร้างเสริมความสามัคคีและสมานฉันท์ในองค์การบริหารส่วนตำบลและประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

พันธกิจ

๑. จัดให้มีการบำรุงรักษาสาธารณูปโภค ทั้งทางบกและทางน้ำ
๒. จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคที่สะอาดอย่างเพียงพอและทั่วถึง

เป้าประสงค์

ตำบลปราสาทเยอเป็นเมืองน่าอยู่ มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานครอบคลุมทั่วถึง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานภายในตำบล

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย
๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ ให้เป็นไปด้วยความสะดวก	๑.จำนวนถนนที่เพิ่มขึ้น ๒.จำนวนถนน ท่อระบายน้ำ ฯลฯที่ได้รับการบำรุงรักษา
๒. ก่อสร้างและขยายเขตไฟฟ้า/ไฟฟ้าสาธารณะ	จำนวนไฟฟ้าสาธารณะภายในตำบลที่เพิ่มขึ้น
๓. ก่อสร้างและขยายเขตการบริการประปา	จำนวนระบบประปาที่ได้รับการก่อสร้าง /บำรุงรักษา
๔. บริการสาธารณะที่ประชาชนพึงได้รับ	จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการบริการสาธารณะ

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก กองช่าง

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการศึกษาและกีฬา

พันธกิจ

๑. ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กและบุคลากรทางการศึกษา
๒. ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ พร้อมอุปกรณ์ เพื่อให้เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไปมีสุขภาพแข็งแรง

เป้าประสงค์

ระบบการศึกษา การกีฬาและนันทนาการ ได้รับการ ส่งเสริม บริหารจัดการอย่างเหมาะสม

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. ระบบการศึกษา การกีฬาและนันทนาการได้รับการพัฒนาและมีคุณภาพที่เพิ่มขึ้น
๒. พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน โดยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของตำบลให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย
พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเด็กก่อนวัยเรียนได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด
พัฒนาและส่งเสริมการศึกษา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมจัดการคุณภาพการศึกษา

ส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการ	จำนวนที่เพิ่มขึ้นของเยาวชนที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ พร้อม อุปกรณ์ เพื่อให้เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไปมี สุขภาพแข็งแรง
------------------------------	---

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก กองการศึกษาฯ

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและ สังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสาธารณสุข

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมป้องกัน ควบคุมโรคภัย สุขภาพอนามัยสิ่งแวดล้อม

๒. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์

เฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาพร้อมป้องกันโรคติดต่อต่างๆ ตามประกาศทางราชการอย่างสม่ำเสมอและรวดเร็ว

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. พัฒนาระบบบริการสุขภาพให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และเป็นธรรม พัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย
ส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมด้านการบริการสาธารณสุข พื้นฐาน เพื่อให้ผู้รับบริการสามารถเข้าถึง สะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรม	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนประชาชนที่เข้าร่วม กิจกรรมด้านการบริการสาธารณสุขพื้นฐาน เพื่อให้ ผู้รับบริการสามารถเข้าถึง สะดวก รวดเร็ว และเป็น ธรรม
ส่งเสริมสุขภาพของประชาชนให้แข็งแรง โดยร่วมมือ และประสานงานโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) และโรงเรียน	จำนวนที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริม เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น
สนับสนุนงานสาธารณสุขมูลฐาน กิจกรรมการ ดำเนินงานของ อสม. เพื่อขับเคลื่อนการทำงานด้าน สุขภาพให้ประชาชน	จำนวนประชาชนผู้มีสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตดี

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและ สังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ**พันธกิจ**

๑. ส่งเสริมการประกอบอาชีพการเกษตรกรรม หัตถกรรมและอาชีพเสริมของกลุ่มในชุมชน
๒. ส่งเสริมวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์

ประชาชนในตำบลมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ระดับรายได้ของประชาชนภายในตำบลปราสาทเยอเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย
ส่งเสริม สนับสนุนกลุ่มอาชีพต่างๆ ในตำบล ทั้งในด้านเงินทุนและวิชาการ	จำนวนประชาชนที่มีทักษะในการผลิตผลทางเกษตรอินทรีย์
ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่ใช้วิถีชีวิต นำระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียงมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติอย่างแท้จริง	จำนวนครัวเรือนและกลุ่มอาชีพนำระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียงมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติอย่างแท้จริง
ส่งเสริมการผลิตสินค้าในชุมชนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น	จำนวนสินค้าในชุมชนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอย่างมีระบบ
ส่งเสริมให้มีการร่วมมือกันในระบบการผลิตและจำหน่าย โดยมีศูนย์ OTOP ของตำบล	จำนวนสถานที่ประกอบการที่เพิ่มขึ้นอย่างมีระบบ

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สำนักงานปลัด**ความเชื่อมโยง**

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านสังคม**พันธกิจ**

๑. ส่งเสริมดูแลคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบลให้ดีขึ้น

เป้าประสงค์

ประสิทธิภาพการบริหารจัดการคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบลให้ดีขึ้น ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. ชุมชนมีศักยภาพเข้มแข็งเพิ่มมากขึ้น
๒. คุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบลให้ดีขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย
ส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในตำบลและผู้มาเยี่ยมเยือน โดยการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนประชาชนที่ได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประสานงานกับตำรวจ อปพร. และจัดให้มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดทุกหมู่บ้าน	
รณรงค์ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม โดยเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกองค์กร	จำนวนที่ลดลงของผู้เสพยาเสพติดและชุมชนเข้มแข็ง
จัดสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็กผู้ด้อยโอกาส และแม่เลี้ยงเดี่ยวอย่างทั่วถึง สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุขในสังคม	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็กผู้ด้อยโอกาส มารดาและทารกที่ได้รับการดูแล
ส่งเสริม สนับสนุนสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) จัดหาวัสดุอุปกรณ์ใช้ในการปฏิบัติงานของสมาชิกอาสาสมัครอย่างมีประสิทธิภาพ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนประชาชนที่ได้รับความปลอดภัยในการดำเนินการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านศาสนาและวัฒนธรรม

พันธกิจ

๑. ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของชาติ และสนองงานสำคัญของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ให้มีการสืบทอดและพัฒนาอย่างยั่งยืน
๒. บูรณาการศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมสู่ประชาชนและชุมชน

เป้าประสงค์

กิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรม ได้รับการส่งเสริมบริหารจัดการอย่างเหมาะสม

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. ประชาชนและเยาวชนได้เรียนรู้การรักษา สืบทอดศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น และของชาติ
๒. เยาวชนที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมทางศาสนาเพิ่มมากขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย
ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมทางศาสนา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนประชาชนที่ได้รับการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา
รักษา สืบทอดศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น และของชาติ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักเรียนที่รักษา สืบทอดศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น และของชาติ
ส่งเสริม สนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มีการอนุรักษ์ไว้ตลอดไป	จำนวนที่เพิ่มขึ้นของเยาวชนที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มีการอนุรักษ์ไว้ตลอดไป

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก กองการศึกษาฯ

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ

๑. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

เป้าประสงค์

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในตำบลปราสาทเยอได้รับการบริหารจัดการอย่างเหมาะสม

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมภายในตำบลปราสาทเยอได้รับการจัดการ ดูแล อนุรักษ์และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย
ส่งเสริมให้จัดภูมิทัศน์ของตำบล สถานที่อยู่อาศัย สถานที่สาธารณะให้น่าอยู่และน่าใช้งาน	จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการจัดภูมิทัศน์ของตำบล สถานที่อยู่อาศัย สถานที่สาธารณะให้น่าอยู่
ส่งเสริมการกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ	จำนวนปริมาณขยะมูลฝอยที่ให้บริการลดน้อยลง จำนวนผู้ประกอบการและผู้บริโภคให้ความร่วมมือเพิ่มขึ้น
รณรงค์ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	จำนวนที่เพิ่มขึ้นของประชาชนในการรณรงค์ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สำนักงานปลัด กองช่าง กองการศึกษาฯ

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างความสมดุลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาด้านการบริหาร

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาให้ชุมชนมีทักษะ ในด้านการบริหารการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

เป้าประสงค์

พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการเมืองการปกครองให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. จำนวนประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมด้านบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
๒. การเพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีภายในตำบล

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย
ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	จำนวนผู้มีส่วนร่วมในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
การบริหารโดยความโปร่งใสและเป็นธรรม	จำนวนบุคลากรมีศักยภาพในการการบริหารโดยความโปร่งใสและเป็นธรรมเพิ่มขึ้น
ส่งเสริม พัฒนาความรู้ ทักษะการปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าในอาชีพและเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมของผู้บริหาร สมาชิกและพนักงานของตำบล	จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมของผู้บริหาร สมาชิกและพนักงานของตำบล
สร้างเสริมความสามัคคีและสมานฉันท์ในองค์การบริหารส่วนตำบลและประชาชน	จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการสร้างเสริมความสามัคคีและสมานฉันท์ในองค์การบริหารส่วนตำบลและประชาชน

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ บริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่

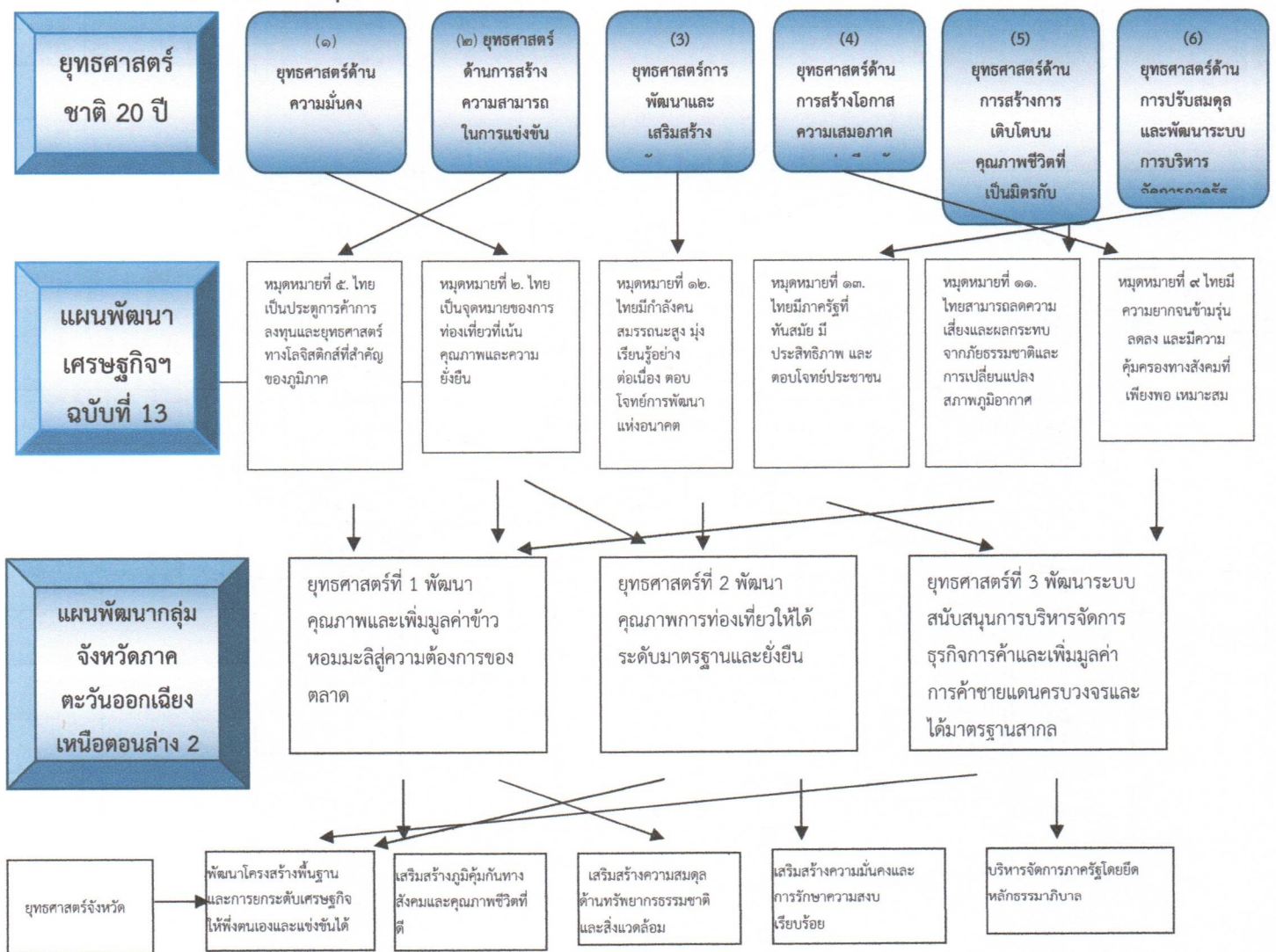
๒. จุดยืนทางยุทธศาสตร์

หมายถึง การระบุสภาพการณ์ให้สำเร็จ (ทำให้เกิดอะไร ถึงจะบรรลุวิสัยทัศน์) องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ ได้กำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาไว้ดังนี้

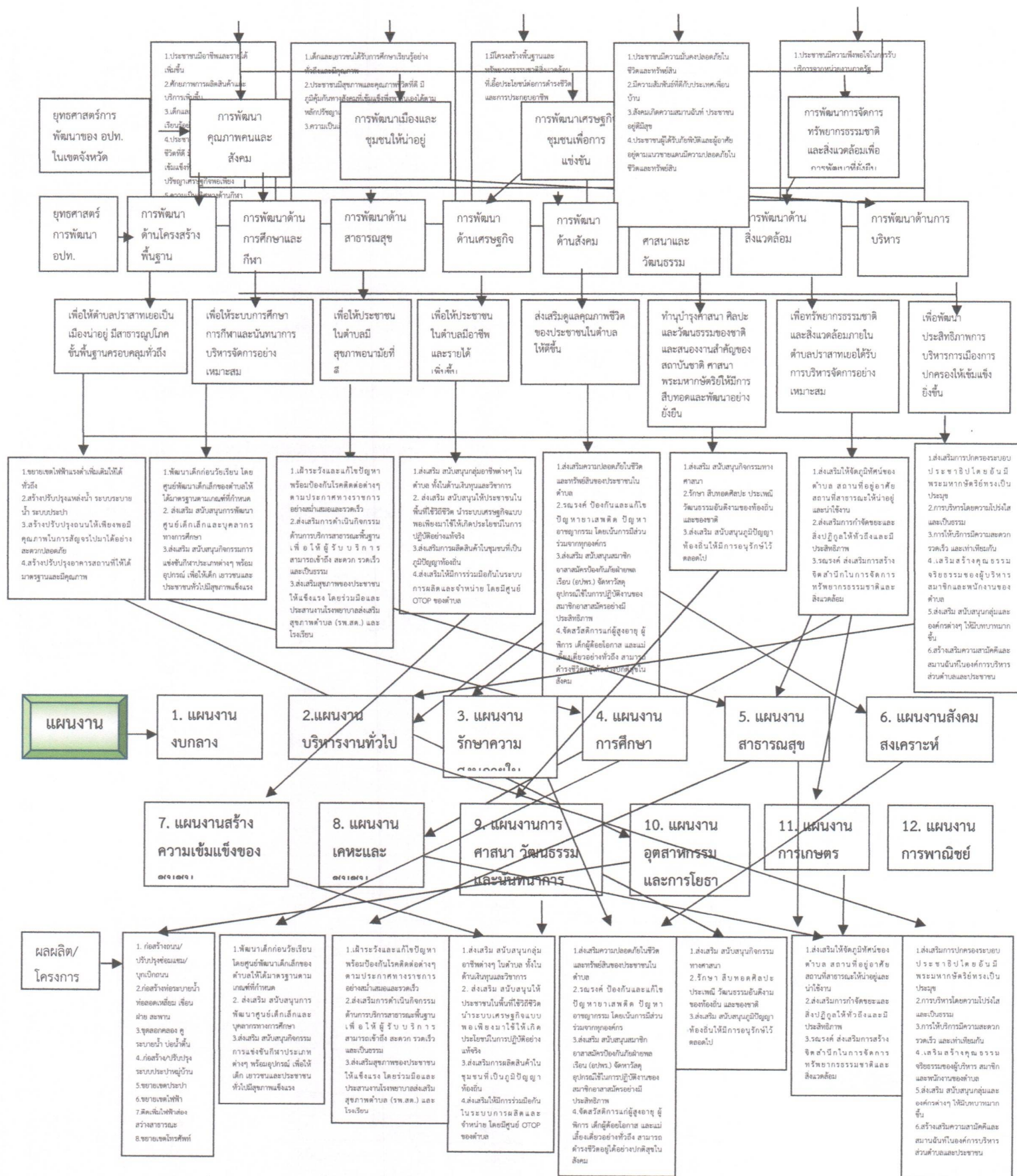
๑. ปรับปรุงพัฒนาถนนภายในตำบล และระหว่างตำบลให้เป็นมาตรฐาน
๒. ประชาชนมีน้ำ ในการอุปโภคบริโภคที่สะอาด ปลอดภัย และทำการเกษตรอย่างทั่วถึง
๓. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการเมืองการปกครองให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น
๔. ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเพิ่มขึ้น
๕. ประชาชนมีสุขภาพอนามัยดีถ้วนหน้า
๖. ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม อนุรักษ์คุณค่าวัฒนธรรมและเพณีที่ดีงาม
๗. ส่งเสริมให้ประชาชนดูแลรักษาจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๘. ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น
๙. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนให้มีสุขภาพร่างกายที่ดี ปลอดภัยจากสารพิษ

๑๐. สตรี ผู้สูงอายุ เด็ก คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์และผู้ด้อยโอกาสได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง และเหมาะสม

๒.๑ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็ง อันเป็นสถานะแวดล้อมภายในท้องถิ่น โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength = S) จุดอ่อน (Weakness = W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity = O) และอุปสรรค (Threat = T) เป็นเครื่องมือ โดยผ่านกระบวนการประชุมร่วมกันทุกภาคีทั้งภาครัฐและภาคประชาชน โดยสรุป ได้ดังนี้

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง (Strength = S)

๑. มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นศูนย์กลางทางศาสนา และศูนย์รวมจิตใจของประชาชนในพื้นที่
๒. พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม
๓. เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด สามารถแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากที่สุด

๔. มีอัตลักษณ์เฉพาะด้าน ประเพณี วัฒนธรรมที่หลากหลายสามารถพัฒนาเพื่อสร้างรายได้

๕. มีแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ชัดเจน

๖. มีเส้นทางการคมนาคมสัญจรสะดวกสบาย

๗. มีปราชญ์ชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่นและทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพในการแข่งขันสูง

๘. มีการประสานร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับส่วนราชการในพื้นที่

๙. สามารถรองรับการขยายตัวของประชาชน

จุดอ่อน (Weakness = W)

๑. ขาดการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้ประชาชนทั่วไปได้รู้จัก

๒. บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่ทั่วถึง

๓. ขาดความรู้ / ผู้รู้ด้านภาษา / อาชีพเสริม

๔. งบประมาณมีจำนวนจำกัด และขาดการสนับสนุนงบประมาณ ในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่

๕. ปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการทำลายสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มมากขึ้น

๖. บุคลากรและเจ้าหน้าที่บางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน

๗. มีแหล่งน้ำแต่ไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มที่

๘. เกษตรกรไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดินทำกิน

๙. ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของท้องถิ่นน้อย

๑๐. เป็นชุมชนดั้งเดิมมีบ้านเรือนของประชาชนปลูกสร้างอยู่หนาแน่นและบางส่วนเป็นบ้านไม้แออัด

๑๑. ขาดระบบการจัดการด้านผังหมู่บ้าน ผังตำบล

๑๒. เป็นสังคมขาดประสบการณ์การประกอบอาชีพ ไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง

๑๓. เด็กและเยาวชนบางส่วนมีพฤติกรรมไม่ศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้นเป็นเหตุแห่งการอาจก่อให้เกิดปัญหาด้านคุณภาพชีวิตของประชาชน

๑๔. ผู้ปกครองขาดความมั่นใจสถานศึกษาในพื้นที่นำลูกหลานไปศึกษาสถาบันการศึกษาในเมือง

ปัจจัยภายนอก

โอกาส (Opportunity = O)

๑. จังหวัดศรีสะเกษสามารถสนับสนุนงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนงานโครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
๒. มีเส้นทางคมนาคมสายหลักเชื่อมไปสู่ภาคอีสานหลายจังหวัดผ่านจำนวน ๒ สาย สามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจ
๓. มีการให้ความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๔. ได้รับความช่วยเหลือจากองค์กรต่างๆ
๕. นโยบายการกระจายอำนาจเป็นสาเหตุให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปรับบทบาท ภารกิจ หน้าที่ และพัฒนาระบบบริหารงานของท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งและมีระบบบริหารจัดการที่ดี
๖. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๗. รัฐบาลสนับสนุนให้แต่ละท้องถิ่นมีบทบาทในการอนุรักษ์ ป่าไม้ ฟื้นฟู เผยแพร่ และถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น

อุปสรรค (Threat = T)

๑. สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในระดับประเทศ ในระดับภูมิภาคส่งผลกระทบต่อพัฒนาท้องถิ่น
๒. ฝนจะตกหนักในช่วงฤดูฝนทำให้เกิดปัญหาอุทกภัย
๓. สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราชพัสดุ ที่สาธารณะที่ดินเขตป่าสงวนแห่งชาติถูกบุกรุกเป็นจำนวนมาก
๔. ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
๕. ความทันสมัยและกระแสวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นเสื่อมรากฐานทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ และหันไปนิยมวัฒนธรรมการบริโภคมากขึ้น
๖. มีปัญหาสุขภาพ ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม เพิ่มขึ้น
๗. มีการแสวงหาผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรเพื่อหวังผลตอบแทนในระยะสั้น
๘. วิถีชีวิตโลกร้อน ทำให้สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบต่อดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมที่ต้องพึ่งธรรมชาติ
๙. สภาพการณ์ทางการเมืองที่ไม่มั่นคง นโยบายรัฐบาลที่ไม่มีความต่อเนื่องส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ การบริการด้านการประปาไม่เพียงพอและทั่วถึง เกิดปัญหาการขาดแคลนแหล่งน้ำสำหรับอุปโภค บริโภคในฤดูร้อน การบริหารจัดการน้ำประปาจะต้องได้รับการปรับปรุง ความต้องการของประชาชน คือ ต้องการให้ปรับปรุงซ่อมแซมและต่อท่อประปาภายในหมู่บ้าน จัดระบบการจัดการน้ำสำหรับอุปโภค บริโภคให้มีความสะอาดมากขึ้น ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านให้ทั่วถึง ขุดบ่อน้ำตื้นเพิ่มเติม จัดซื้อถังเก็บน้ำให้แต่ละหมู่บ้าน

๑.๒ การคมนาคม ขาดงบประมาณในการดำเนินงาน ปัญหาถนน เส้นทางคมนาคมไม่สะดวก เนื่องจากเส้นทางที่มีอยู่บางส่วนยังไม่ได้มาตรฐาน เป็นหลุมเป็นบ่อ ถนนขาดการเชื่อมโยงให้เป็นระบบ ความต้องการของประชาชน คือ ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมให้สะดวก ปลอดภัย ครอบคลุมและเป็นระบบ

๑.๓ ไฟฟ้าแสงสว่าง ปัญหาไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะไม่ทั่วถึง ความต้องการของประชาชน คือ เพิ่มไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะให้ครอบคลุมทั่วถึงพื้นที่ภายในตำบลปราสาทเยอ

๑.๔ การระบายน้ำ การระบายน้ำเป็นไปอย่างล่าช้า เกิดการพังทลายของผิวดิน น้ำกัดเซาะเนื่องจากความรุนแรงของกระแสน้ำซึ่งระบายน้ำไม่ทันท่วงที เกิดน้ำท่วมขังในบางพื้นที่ ความต้องการของประชาชน คือ ก่อสร้างรางระบายน้ำหรือท่อระบายน้ำในจุดที่มีน้ำท่วมขังและน้ำกัดเซาะผิวดินขอบถนนเป็นประจำ

๑.๕ การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึงทุกพื้นที่ภายในตำบล เช่น โทรศัพท์สาธารณะและระบบการให้บริการสัญญาณอินเทอร์เน็ต ไม่สามารถดำเนินการติดตั้งได้ครอบคลุมพื้นที่ที่ต้องการ เนื่องจากข้อจำกัดด้านระยะทาง การขยายสัญญาณ ฯลฯ ความต้องการของประชาชน คือ ต้องการให้บริการสาธารณะโทรศัพท์บ้านและการให้บริการอินเทอร์เน็ตที่เพิ่มขึ้น

๒. ด้านการศึกษาและกีฬา

๒.๑ การศึกษาขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในศูนย์พัฒนาเด็กตำบลปราสาทเยอ

๒.๒ สนับสนุนและพัฒนาสถานศึกษาที่มีอยู่ในชุมชน

๒.๓ ส่งเสริมสนับสนุนนักกีฬาให้เป็นมืออาชีพ

๓. ด้านสาธารณสุข

๓.๑ ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคต่างๆ เช่น โรคไข้เลือดออก ประชาชนขาดความรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพ ขาดสถานเฝ้าระวังภัยภายในชุมชน ความต้องการของประชาชน คือ ให้มีการป้องกันและควบคุมปัญหาเยาเสพติด โรคระบาดต่างๆ ส่งเสริมการรักษาสุขภาพของประชาชน

๓.๒ ส่งเสริมสวัสดิการให้การสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส เด็ก คนชรา คนพิการอย่างทั่วถึง

๓.๓ ปัญหาการจัดการขยะมูลฝอย เพราะประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจและขาดจิตสำนึกในการกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

๔. ด้านเศรษฐกิจ

๔.๑ ประชาชนมีรายได้น้อย ขาดเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ ต้นทุนทางการเกษตรสูง แหล่งงบประมาณนอกระบบคิดอัตราดอกเบี้ยสูง เกิดหนี้สินจากภาคการเกษตร ความต้องการของประชาชน คือ ให้มีการส่งเสริมสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ

๕. ด้านสังคม

๕.๑ ส่งเสริมสวัสดิการให้การสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส เด็ก คนชรา คนพิการอย่างทั่วถึง

๕.๒ ประชาชนไม่มีอาชีพเสริม เนื่องจากขาดการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาอาชีพเสริมอย่างเพียงพอ ความต้องการของประชาชน คือ ให้มีการส่งเสริมอาชีพเสริมให้แก่ประชาชนในหลากหลายอาชีพ

๖. ด้านศาสนาและวัฒนธรรม

๖.๑ อนุรักษ์ฟื้นฟูสืบสานประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖.๒ ส่งเสริมสนับสนุนด้านการศาสนา

๗. ด้านสิ่งแวดล้อม

๗.๑ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ถูกบุกรุก เพื่อทำการเกษตร เพราะประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจและขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ป้องกันบำรุงรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แผนบริหารจัดการความเสี่ยง องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ

ขาดการเอาใจใส่ดูแล หวงแหนธรรมชาติภายในตำบล ความต้องการของประชาชน คือ ปลูกฝัง สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเกิดความหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ในตำบล เพื่อประโยชน์ และความอุดมสมบูรณ์ต่อไปในภายภาคหน้า

๘. ด้านการบริหาร

๘.๑ ขาดการทำความเข้าใจกับประชาชนเรื่องบทบาท และหน้าที่ของการเป็นสมาชิก หรือผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล การประสานงานและความร่วมมือระหว่างประชาชน ผู้นำท้องถิ่น และสมาชิกยังไม่ได้เท่าที่ควร ความต้องการของประชาชน คือ ให้ผู้นำท้องถิ่น สมาชิกทำความเข้าใจและเข้าถึงประชาชนในปัญหาต่างๆ ให้มากขึ้น

๘.๒ ประชาชนยังไม่กล้าแสดงออกทางการเมืองการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นและระดับชาติมีน้อย การประชาสัมพันธ์ยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึง ความต้องการของประชาชน คือ การประชาสัมพันธ์ให้ครอบคลุม ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในระดับต่างๆ

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	สำนักงานปลัด กองการศึกษาฯ
		ด้านการดำเนินงานอื่น	แผนงานงบกลาง	กองช่าง	สำนักงานปลัด
๒	การพัฒนาด้านการศึกษาและกีฬา	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา	กองการศึกษาฯ	สำนักงานปลัด กองคลัง กองช่าง
			แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ		
๓	การพัฒนาด้านสาธารณสุข	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานสาธารณสุข	สำนักงานปลัด	กองคลัง
			แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	กองการศึกษาฯ
๔	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	สำนักงานปลัด	กองคลัง
		ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	สำนักงานปลัด	กองการศึกษาฯ
๕	การพัฒนาด้านสังคม	ด้านบริหารทั่วไป	แผนงานการรักษาความสงบ ภายใน	สำนักงานปลัด	กองช่าง
		ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	สำนักงานปลัด	กองการศึกษาฯ
๖	การพัฒนาด้านศาสนา และวัฒนธรรม	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	กองการศึกษาฯ	สำนักงานปลัด กองคลัง
๗	การพัฒนาด้าน สิ่งแวดล้อม	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	สำนักงานปลัด
๘	การพัฒนาด้านการ บริหาร	ด้านบริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักงานปลัด	กองคลัง
			แผนงานการรักษาความสงบ ภายใน	สำนักงานปลัด	กองช่าง
		ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	สำนักงานปลัด	กองการศึกษาฯ
รวม	๘ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๐ แผนงาน	๓ ส่วนราชการ	๔ ส่วนราชการ

นโยบายการบริหารความเสี่ยง พ.ศ. ๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ ได้ดำเนินการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องในรูปแบบการบริหารความเสี่ยงจากการควบคุมภายใน การตรวจสอบภายใน และการปรับปรุงพัฒนางานขององค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ ให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ ภารกิจ ตามอำนาจหน้าที่ ดังนั้น เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงเป็นรูปธรรมโดยยึดถือการบริหารความเสี่ยงตามแนวทางของ (COSO) และกรอบการดำเนินงานของกระทรวงการคลัง ตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อลดความเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จขององค์กร ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยคำนึงถึงการบรรลุตามแผนยุทธศาสตร์ แผนดำเนินงานประจำปี ทั้งหมดขององค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ จึงกำหนดนโยบายการบริหารความเสี่ยง ดังนี้

๑. ทุกสำนัก/กอง ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ ต้องดำเนินการบริหารความเสี่ยง โดยให้การดำเนินการบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานปกติ
๒. กำหนดให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงเป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งองค์กร
๓. ให้มีการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรแบบบูรณาการ เช่น นำการควบคุมภายในเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยมีการจัดการและดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง สอดคล้องกับการบรรลุตัวชี้วัด/เป้าหมาย กลยุทธ์ ตามแผนยุทธศาสตร์และแผนดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ
๔. ให้มีการติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการบริหารความเสี่ยงรวมทั้งมีการทบทวน ปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ กรณียังมีความเสี่ยงให้ทบทวนและนำไปบริหารความเสี่ยงใน ปีงบประมาณถัดไป
๕. ให้มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการที่ดี
๖. ให้มีการเผยแพร่ แจ้งเวียนแผนการบริหารความเสี่ยง เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

วัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยง

วัตถุประสงค์หลักของการจัดทำระบบบริหารความเสี่ยงภายในองค์กร คือ เพื่อต้องการให้ธุรกิจหรือองค์กรมีกระบวนการหรือระบบในการค้นหา ประเมิน และจัดการกับความเสี่ยงหรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งมีโอกาสที่จะเกิดและส่งผลกระทบต่อ การดำเนินธุรกิจ ในภาพรวมขององค์กร โดยทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งก็คือ การสร้างผลกำไรหรือผลตอบแทนจากการลงทุนในระดับสูงสุด รวมถึงการสร้าง ความพึงพอใจให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจขององค์กร เช่น ลูกค้า ผู้บริหาร คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการตรวจสอบ ผู้ถือหุ้น Supplier พนักงาน ฯลฯ

นอกจากนี้ COSO ยังให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงอีกว่า องค์กรที่จัดทำระบบบริหารความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ใน 4 ด้าน คือ

1. วัตถุประสงค์ด้านกลยุทธ์ (Strategic) กล่าวคือ การบริหารความเสี่ยงจะช่วยให้องค์กรบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องและสนับสนุนพันธกิจหลักขององค์กร
2. วัตถุประสงค์ด้านการปฏิบัติงาน (Operations) การบริหารความเสี่ยงจะช่วยให้องค์กรพิจารณาความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน รวมถึงพิจารณาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานด้วย
3. วัตถุประสงค์ด้านการรายงาน (Reporting) การบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีความเชื่อมั่นข้อมูลในรายงานประเภทต่าง ๆ ขององค์กร โดยเฉพาะรายงานทางการเงิน (Financial Report)
4. วัตถุประสงค์ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance) โดยเฉพาะการจัดทำระบบควบคุมภายในเพื่อลดความเสี่ยง ส่วนการจัดการความเสี่ยงด้วยวิธีอื่น ๆ องค์กรก็สามารถใช้กฎระเบียบต่าง ๆ เป็นเครื่องมือได้ด้วยเช่นกัน ดังนั้น การบริหารความเสี่ยงจึงส่งเสริมให้หน่วยงานต่าง ๆ ภายในองค์กร ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม ในการจัดทำระบบบริหารความเสี่ยง องค์กรควรต้องคำนึงถึงต้นทุนและประโยชน์ที่จะได้รับ เปรียบเทียบกันด้วย เพื่อพิจารณาถึงความคุ้มค่า นอกจากนี้ องค์กรควรมีระบบในการติดตามและประเมินผล การจัดทำระบบบริหารความเสี่ยงภายในองค์กรเป็นระยะ เพื่อให้ทราบประเด็นปัญหาและอุปสรรคที่จะต้องนำมาพัฒนาหรือปรับปรุงระบบบริหารความเสี่ยงให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้นต่อไป

ประโยชน์ของการบริหารความเสี่ยง

1. เป็นการสร้างฐานข้อมูลความเสี่ยงที่มีประโยชน์ต่อการบริหารและการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ การบริหารความเสี่ยงจะเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการตัดสินใจด้านต่าง ๆ เนื่องจากการบริหารความเสี่ยงเป็นการดำเนินการที่ตั้งอยู่บนสมมุติฐานในการตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร

2. ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงได้ทั้งหมด การบริหารความเสี่ยงจะทำให้บุคลากรภายในเทศบาลมีความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร และตระหนักถึงความเสี่ยงทั้งหมดที่อาจส่งผลกระทบในเชิงลบต่อกรุงเทพมหานครได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ซึ่งครอบคลุมความเสี่ยงที่มีสาเหตุทั้งจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

3. เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงาน การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถมั่นใจได้ว่า ความเสี่ยงได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง เหมาะสม และทันเวลา รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารงาน และการตัดสินใจในด้านต่างๆ เช่น การกำหนดกลยุทธ์ การจัดสรรงบประมาณ การวางแผนการเงินและการดำเนินงานตามแผน ฯลฯ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย

4. ช่วยให้การบริหารงานและจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงในแต่ละหน่วยงาน ส่วนราชการ งาน โครงการ กิจกรรม และการเลือกใช้มาตรการในการบริหารความเสี่ยงอย่างถูกต้อง เหมาะสม โดยคำนึงถึงต้นทุนและผลประโยชน์ที่จะได้รับ

5. สร้างภูมิคุ้มกันที่ดีให้กับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ โดยการเตรียมตัว ให้พร้อมที่จะเผชิญผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นทั้งจากภายในและภายนอกได้อย่างพอประมาณ และมีเหตุมีผล

กระบวนการบริหารความเสี่ยง

กระบวนการบริหารความเสี่ยงจะประกอบด้วยขั้นตอนใหญ่ 4 ขั้นตอนประกอบด้วยการค้นหาความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง การจัดการความเสี่ยง และติดตามประเมินผล

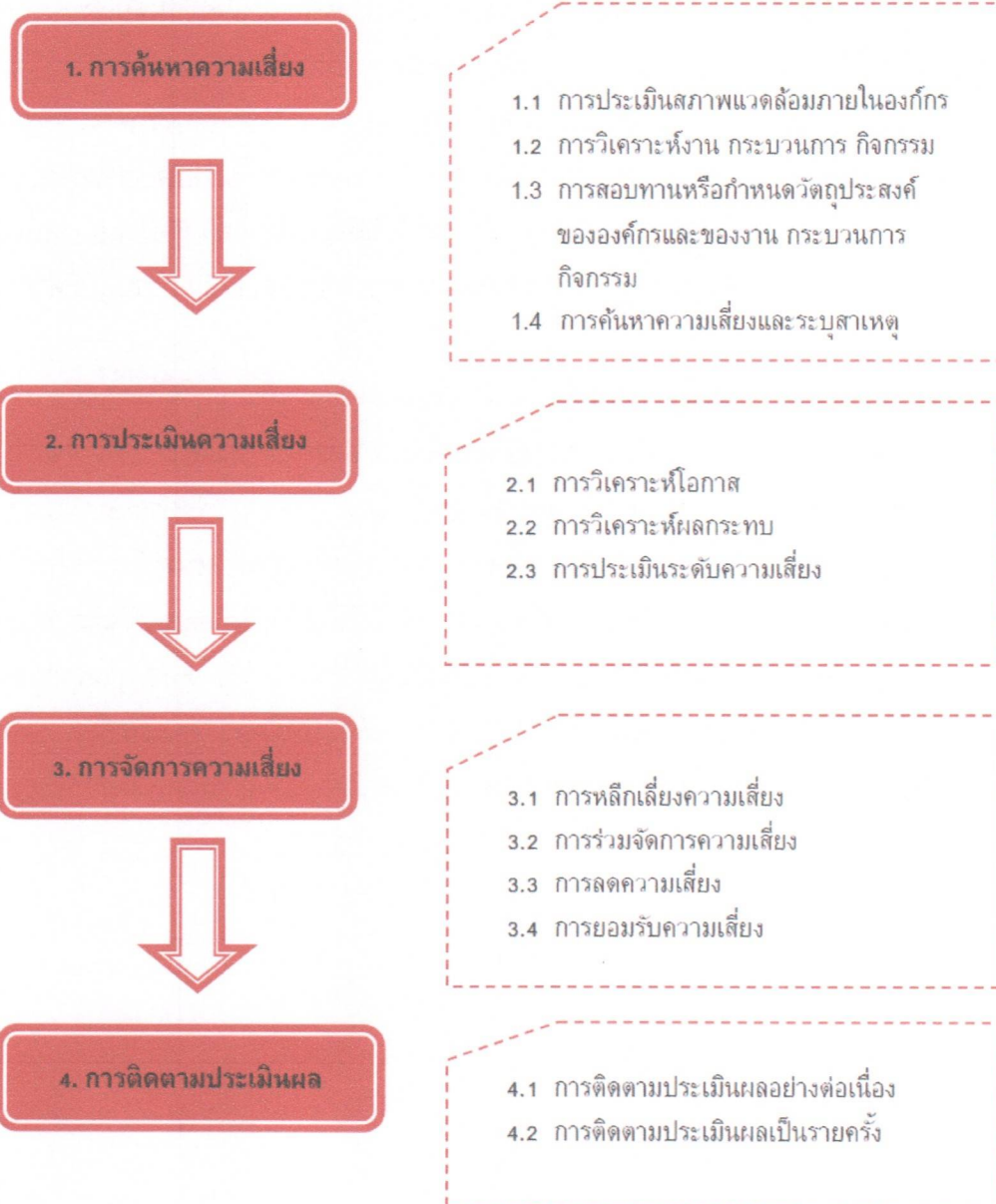
1. การค้นหาความเสี่ยง (Risk Identification) ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากในกระบวนการบริหารความเสี่ยงเนื่องจากเป็นขั้นตอนในการค้นหา ระบุ บ่งชี้เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงที่สร้างผลกระทบหรือความเสียหาย หรือก่อให้เกิดความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ทั้งในด้านกลยุทธ์ การดำเนินงาน การรายงานทางการเงิน การปฏิบัติตามกฎหมาย และในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจและองค์กร

2. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) เป็นการใช้อภิปรายอย่างเป็นระบบภายใต้ทรัพยากรอันจำกัดขององค์กร โดยการวิเคราะห์ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) และประเมินระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) เพื่อประโยชน์ในการตอบสนองความเสี่ยง

3. การจัดการความเสี่ยง (Risk Response) เป็นการกำหนดวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อจัดการความเสี่ยงขององค์กรให้อยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ (Risk Tolerance หรือ Risk Appetite) หรือระดับที่เหมาะสม (Optimal) ซึ่งเป็นระดับที่องค์กรสามารถจะดำเนินการต่อไปได้และบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

4. การติดตามประเมินผล (Monitoring) เพื่อให้มั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าองค์กรมีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเป็นระบบ เหมาะสม เพียงพอ และมีประสิทธิผล และมีการนำไปปฏิบัติจริง

แผนภาพกระบวนการบริหารความเสี่ยง

1. การค้นหาความเสี่ยง (Risk Identification)

การดำเนินธุรกิจขององค์กรในปัจจุบันภายใต้ความไม่แน่นอน การเปลี่ยนแปลงทั้งจากปัจจัยภายในและภายนอกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและตลอดเวลาไม่ว่าจะเป็นอัตราการเจริญเติบโตของประเทศ การแข่งขันทางธุรกิจที่นับวันจะทวีความเข้มข้นและรุนแรงมากขึ้น สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี และภัยต่างๆที่กำลังเกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็น ภัยจากการก่อการร้าย ภัยจากธรรมชาติทั้งจากแผ่นดินไหว น้ำท่วม คลื่นยักษ์สึนามิ และอื่นๆ อีกมากมายที่เป็นความเสี่ยงที่อาจทำให้องค์กรต้องประสบกับปัญหาที่อาจทำให้องค์กรไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ไม่ว่าจะเป็น การขาดทุน ขาดสภาพคล่องทางการเงิน สูญเสียสินทรัพย์ การดำเนินธุรกิจล้มเหลว ไม่เจริญเติบโต ขาดความน่าเชื่อถือ หรืออาจถึงขั้นล้มละลายต้องปิดกิจการ ส่งผลกระทบทั้งในระดับบุคคล องค์กร และประเทศชาติ ดังนั้นการดำเนินธุรกิจภายใต้ความไม่แน่นอนที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงดังกล่าวข้างต้นองค์กรต้องดำเนินธุรกิจโดยใช้การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือหนึ่งในการป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อองค์กร ซึ่งการบริหารความเสี่ยงจะทำให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ด้วยการบริหารจัดการความเสี่ยงต่างๆ ให้ลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้และสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้อย่างมั่นคง ปลอดภัยและยั่งยืน

ในกระบวนการบริหารความเสี่ยงจะประกอบด้วยขั้นตอนใหญ่ 4 ขั้นตอนประกอบด้วยการค้นหาความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง การจัดการความเสี่ยง และติดตามประเมินผล ซึ่งขั้นตอนแรกคือ การค้นหาความเสี่ยง (Risk Identification) ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากในกระบวนการบริหารความเสี่ยงเนื่องจากเป็นขั้นตอนในการค้นหา ระบุ บ่งชี้ เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงที่สร้างผลกระทบหรือความเสียหาย หรือก่อให้เกิดความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ทั้งในด้านกลยุทธ์ การดำเนินงาน การรายงานทางการเงิน การปฏิบัติตามกฎหมาย และในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจและองค์กร ถ้าองค์กรสามารถค้นหาความเสี่ยงขององค์กรได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม จะทำให้องค์กรทราบปัญหา และอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นได้ล่วงหน้าอันจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนเพื่อจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่หากองค์กรค้นหาความเสี่ยงขององค์กรได้อย่างไม่ถูกต้อง และ ไม่เหมาะสมโดยไม่ใช้ความเสี่ยงที่แท้จริงขององค์กรจะทำให้องค์กรสูญเสียทรัพยากรโดยใช้เหตุในการวางแผนจัดการกับความเสี่ยงที่ไม่ใช้ความเสี่ยงที่แท้จริงขององค์กร และอาจทำให้องค์กรประสบกับปัญหา และอุปสรรคหากเกิดความเสี่ยงขึ้นโดยไม่มีแผนในการจัดการกับความเสี่ยงที่แท้จริงเหล่านั้น

ขั้นตอนการค้นหาความเสี่ยงประกอบด้วยขั้นตอนย่อย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กร เป็นขั้นตอนแรกของการค้นหาความเสี่ยงขององค์กร เพื่อประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่เป็นอยู่จริงว่าเป็นอย่างไรทั้งทางด้านวัฒนธรรมขององค์กร จริยธรรมของบุคลากร สภาพแวดล้อมในการทำงาน มุมมองและทัศนคติที่มีต่อความเสี่ยง ปรัชญาในการบริหารความเสี่ยง ระดับความเสี่ยงที่องค์กรสามารถยอมรับได้(Risk Appetite)โดยประเมินว่าสภาพแวดล้อมขององค์กรมีส่วนช่วยส่งเสริม สนับสนุน และกระตุ้นให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานที่ดีหรือไม่ ถ้าไม่ต้องมีมาตรการในการแก้ไขปรับปรุง หรือปรับสภาพแวดล้อมภายในองค์กรให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

1.2 การวิเคราะห์งาน กระบวนการ และกิจกรรม ในการค้นหาความเสี่ยง องค์กรต้องวิเคราะห์งาน กระบวนการ และกิจกรรมภายในองค์กรที่มีทั้งหมดเพื่อให้ทราบ และเกิดความเข้าใจงาน กระบวนการ และกิจกรรมต่างๆ ที่มีภายในองค์กรเพื่อประโยชน์ในการค้นหาความเสี่ยงให้สอดคล้องกับแต่ละประเภทของงานภายในองค์กร และในกรณีที่องค์กรมีข้อจำกัดด้านทรัพยากรก็อาจมุ่งทำการบริหารความเสี่ยงไปที่งานหลักขององค์กรที่มีความสำคัญ

ต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร และงานที่กำลังมีปัญหา อุปสรรค หรือคาดว่าจะมีโอกาสเกิดความเสียหายขึ้นภายในองค์กร โดยทำการคัดเลือกงาน กระบวนการ และกิจกรรมดังกล่าวเพื่อนำมาพิจารณาบริหารความเสี่ยงก่อนงานสนับสนุน หรืองานที่มีความเสี่ยงน้อยกว่า

1.3 การสอบทานหรือกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กร งาน กระบวนการ และกิจกรรมหลังจากคัดเลือกงาน กระบวนการ และกิจกรรมแล้ว จากนั้นก็จะทำการสอบทานวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือกำหนดวัตถุประสงค์ใหม่ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้หรือกำหนดไว้ไม่ชัดเจน

การค้นหาความเสี่ยงต้องมีการสอบทานหรือกำหนดวัตถุประสงค์ก่อนจึงจะสามารถระบุเหตุการณ์ที่อาจทำให้ไม่บรรลุผลสำเร็จได้โดยวัตถุประสงค์ของงาน กระบวนการ และกิจกรรมต้องสนับสนุนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กร

ความเสี่ยงเป็นเหตุการณ์ที่อาจส่งผลกระทบต่อผลการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ดังนั้นการสอบทานหรือกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจในวัตถุประสงค์ขององค์กรจึงเป็นขั้นตอนที่ต้องกระทำเพื่อให้การค้นหาความเสี่ยงได้อย่างครบถ้วน ถูกต้องและสอดคล้องสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งการกำหนดวัตถุประสงค์ควรจะต้องคำนึงถึงหลัก SMART ดังนี้

1. Specific มีลักษณะที่เฉพาะเจาะจง สามารถทำให้บุคลากรทุกระดับในองค์กรเข้าใจตรงกันได้
2. Measurable สามารถวัดผลได้ว่าวัตถุประสงค์นั้นบรรลุผลสำเร็จหรือไม่ ไม่ว่าจะในเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ
3. Attainable สามารถทำให้บรรลุผลได้ภายใต้ศักยภาพ ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม ที่องค์กรมีอยู่
4. Relevant มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ และเป็นไปในทิศทางเดียวกับวิสัยทัศน์ขององค์กร
5. Timely มีกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์

1.4 การค้นหาความเสี่ยงและระบุสาเหตุ

การค้นหาความเสี่ยงและระบุสาเหตุความเสี่ยงองค์กรต้องพยายามค้นหาให้ได้ครอบคลุมความเสี่ยงทุกประเภทภายในองค์กรและเป็นความเสี่ยงที่แท้จริงที่มีโอกาสเกิดขึ้นและหากเกิดขึ้นจะสร้างผลกระทบอย่างรุนแรงต่อองค์กร ซึ่งการค้นหาความเสี่ยงและระบุสาเหตุของความเสี่ยงสามารถค้นหาได้ทั้งเชิงรับ และเชิงรุก โดยการค้นหาเชิงรับสามารถค้นหาได้จากการศึกษาหาข้อมูลเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและสร้างความเสียหายให้กับองค์กรแล้วในอดีต และการสำรวจจากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบันและอาจส่งผลกระทบเป็นความเสี่ยงขึ้นมาได้ ส่วนในการค้นหาความเสี่ยงเชิงรุกสามารถค้นหาได้จากการคาดการณ์เหตุการณ์ที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ในอนาคตและส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร แต่ยังไม่เกิดขึ้นจริงจากการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การดำเนินธุรกิจขององค์กร กระบวนการปฏิบัติงานต่าง ๆ ฯลฯ และนำความเสี่ยงที่ค้นหาได้มาทำการวิเคราะห์เพื่อค้นหาสาเหตุของความเสี่ยงหรือปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลให้เกิดความเสี่ยงเหล่านั้น ซึ่งเทคนิคหรือวิธีการในการค้นหาความเสี่ยงและระบุสาเหตุมีอยู่ด้วยกันหลายหลายวิธีการด้วยกันแต่ในที่นี้จะกล่าวถึงเทคนิค วิธีการที่นิยมใช้โดยทั่วไป ดังนี้

1. การระดมสมอง (Brainstorming) ระดมความคิดเห็นของบุคลากรในองค์กรที่รับผิดชอบงานหรือเป็นเจ้าของงานซึ่งจะเป็นบุคลากรที่รู้ เข้าใจความเสี่ยงของงานที่ตนรับผิดชอบมากที่สุดหรือเรียกว่าเป็นเจ้าของความเสี่ยง (Risk Owner) จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายการระดมสมองเป็นเทคนิคทั่วไปที่ใช้ในการแสวงหาความคิดต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ได้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งในมุมมองของการบริหารความเสี่ยงเทคนิคนี้สามารถนำมาใช้ในการค้นหาและระบุความเสี่ยงได้ โดยการจัดการประชุมเพื่อระดมแนวความคิดของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย

2. การสัมภาษณ์ (Interviews) บุคลากรหรือผู้เชี่ยวชาญในสายงานการสัมภาษณ์เป็นเทคนิคโดยใช้การถามจากผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานนั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลใหม่ๆ นอกจากนี้ยังสามารถใช้ในการยืนยันข้อมูลเดิมที่มีอยู่ว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่

3. การใช้แบบสอบถามที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ทราบความเสี่ยงทั่วไปที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร และใช้ประเมินความเพียงพอของการควบคุมด้วย

4. การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Facilitated workshops) หรือการจัดทำ Workshop ของบุคลากรในองค์กรเป็นวิธีที่ทำให้กลุ่มคนสามารถทำงานด้วยกันเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้เข้าร่วมประชุมร่วมกันค้นหาและระบุความเสี่ยงและตัดสินใจในที่ประชุม ผู้จัดการประชุมจะต้องมีทักษะที่ดี การจัด workshop สามารถทำได้ทุกเวลา ขึ้นอยู่กับทีมงานจะตัดสินใจว่าเมื่อไรถึงจำเป็น การจัด workshop เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในองค์กร เพราะช่วยส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการขององค์กรด้วย

5. การจัดทำ Benchmark หรือการเปรียบเทียบกับองค์กรภายนอกเป็นวิธีการในการวัดและเปรียบเทียบ ผลลัพธ์ บริการและวิธีการปฏิบัติกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่า เพื่อนำผลของการเปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุงองค์กรของตนเอง เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศในธุรกิจ

Benchmarking มิใช่การไปลอกเลียนแบบจากผู้อื่น หรือเพียงแค่การทำ Competitive analysis ที่เป็นการนำตัวเลขของเราไปเปรียบเทียบกับคู่แข่งเท่านั้น แต่ Benchmarking เป็นวิธีการที่ทำให้เห็นถึงความแตกต่างในกระบวนการปฏิบัติงานและปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสำเร็จ ด้วยการวิเคราะห์ว่าผู้ที่เราต้องการเปรียบเทียบ เขาทำในสิ่งที่แตกต่างไปจากเราอย่างไรเป็นสำคัญ แล้วเราจะทำให้องค์กรสามารถพัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นสุดยอดอย่างต่อเนื่องได้อย่างไร Benchmarking นั้นจะเป็นการเปรียบเทียบกับผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน แต่ไม่ใช่ผู้ที่แข่งขันกันโดยตรง

สำหรับในเรื่องการบริหารความเสี่ยงนั้น เราสามารถค้นหาความเสี่ยงได้จากการใช้เทคนิค Benchmarking ได้เช่นกัน เนื่องจากบริษัทหรือองค์กรที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันนั้นมักจะมีลักษณะการดำเนินธุรกิจและกิจกรรมที่คล้ายๆ กัน ดังนั้น ความเสี่ยงที่ต้องเผชิญนั้นก็อาจจะไม่แตกต่างกันมากนัก โดยในการหาข้อมูลเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบนั้น อาจจะต้องมีการจัดกลุ่มความร่วมมือ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูล ข่าวสารซึ่งกันและกัน

6. การตรวจสอบ (Auditing) การตรวจสอบภายในเป็นกิจกรรมที่จัดให้มีขึ้นเพื่อเพิ่มคุณค่า และปรับปรุงการปฏิบัติงานขององค์กรให้ดีขึ้น โดยอาศัยการตรวจสอบ วิเคราะห์ ประเมินผลการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของแผนบริหารจัดการความเสี่ยง องค์กรบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ

องค์กร ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะ และคำปรึกษา รวมทั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานที่ได้ตรวจสอบซึ่งถือเป็นงานบริการที่ให้แก่องค์กร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้ปฏิบัติงาน สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภายหลังการตรวจสอบ ผู้ตรวจสอบภายในจะจัดทำรายงานการตรวจสอบภายใน โดยจะมีการระบุประเด็นข้อตรวจพบ ซึ่งสามารถนำมาใช้พื้นฐานในการค้นหาความเสี่ยงของแต่ละหน่วยงานได้

7. การใช้ Check Lists เป็นวิธีการหนึ่งในการระบุความเสี่ยงที่ค่อนข้างง่าย โดยการตอบคำถามในใบรายการที่ได้จัดทำขึ้นไว้เป็นมาตรฐาน ในการจัดทำ Check Lists นั้น จะรวบรวมข้อมูลจากประสบการณ์ของผู้ที่เกี่ยวข้องหรือเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นอดีต และนำมาทำเป็นรายการคำถามที่เป็นมาตรฐาน หรือวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) เพื่อเปรียบเทียบกับสิ่งที่องค์กรหรือหน่วยงานมีอยู่

8. การสืบสวน (Incident investigation) ในกรณีที่มีเหตุการณ์ผิดปกติเกิดขึ้น เช่น การทุจริต อุบัติเหตุ ฯลฯ นั้น องค์กรต่างๆ ก็มักจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อสืบสวนและจัดทำรายงานเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ซึ่งข้อเท็จจริงจากรายงานดังกล่าวสามารถนำมาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการค้นหาความเสี่ยงได้เช่นกัน

ปัจจัยเสี่ยงภายในองค์กร

- ปัจจัยเสี่ยงภายนอก คือ ความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น การเมือง สภาวะเศรษฐกิจสังคม กฎหมาย ภัยธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ฯลฯ เป็นต้น

- ปัจจัยเสี่ยงภายใน คือ ความเสี่ยงที่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น วัฒนธรรมองค์กร นโยบายการบริหารจัดการ กระบวนการปฏิบัติงาน ความรู้ความสามารถและทักษะของบุคลากร การบริหารทรัพยากร ฯลฯ เป็นต้น

2. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

การประเมินความเสี่ยงเพื่อให้สามารถกำหนดระดับความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญและจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง โดยเป็นกระบวนการที่จะดำเนินการหลังจากค้นหาความเสี่ยงขององค์กรแล้วโดยการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงหรือสาเหตุของความเสี่ยงมาดำเนินการวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบที่จะเกิดขึ้น และประเมินระดับความเสี่ยง โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ตลอดจนพิจารณาการควบคุมที่มีอยู่ และยังมีประโยชน์ในการบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีอยู่อย่างมากมายภายใต้ทรัพยากรขององค์กรที่จำกัดไม่ว่าจะเป็น เงินทุน เวลา วัสดุ อุปกรณ์ และบุคลากรขององค์กร ทำให้ไม่สามารถที่จะจัดการกับทุกความเสี่ยงได้ การประเมินความเสี่ยงจะช่วยทำให้องค์กรตัดสินใจ จัดการกับความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสมและประเมินได้ว่าควรที่จะจัดการกับความเสี่ยงนั้นๆ อย่างไร ความเสี่ยงใดควรต้องรีบดำเนินการบริหารจัดการก่อนหลัง หรือความเสี่ยงใดที่สามารถที่จะยอมรับให้เกิดขึ้นได้

การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเป็นการกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) และระดับของ ความเสี่ยง (Degree of Risk) โดยแต่ละองค์กรจะต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้นให้เหมาะสมกับประเภทและสภาพแวดล้อมขององค์กรโดยแผนบริหารจัดการความเสี่ยง องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ

อาจจะกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเป็นระดับคะแนน 5 คะแนน หรือ 3 คะแนน ซึ่งสามารถกำหนดเกณฑ์ได้ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อมูลสภาพแวดล้อมและดุลยพินิจการตัดสินใจของฝ่ายบริหารขององค์กร โดยเกณฑ์ในเชิงปริมาณจะเหมาะกับองค์กรที่มีข้อมูลสถิติ ตัวเลข หรือจำนวนเงินมาใช้ในการวิเคราะห์อย่างพอเพียง สำหรับองค์กรที่ไม่มีข้อมูลสถิติ ตัวเลข หรือจำนวนเงินหรือไม่สามารถระบุเป็นตัวเลขหรือจำนวนเงินที่ชัดเจนได้ก็ให้กำหนดเกณฑ์ในเชิงคุณภาพ

2.1 การวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิด (Likelihood) พิจารณาจากสถิติการเกิดเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน หรือการคาดการณ์ล่วงหน้าของโอกาสที่จะเกิดในอนาคต โดยอาจกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเป็นระดับคะแนน 5 คะแนน ประกอบด้วย 5 4 3 2 และ 1 คะแนน แสดงถึงโอกาสที่จะเกิดหรือความถี่ในการเกิด สูงมาก สูง ปานกลาง น้อย และน้อยมาก ตามลำดับ และกำหนดคำอธิบายในแต่ละระดับโอกาสที่จะเกิด จากนั้นทำการวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดหรือความถี่ในการเกิดว่าแต่ละความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงมีโอกาสเกิดขึ้นในระดับใด ดังตัวอย่างดังนี้

การวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิด แบบเชิงปริมาณ

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
5	สูงมาก	1 เดือนต่อครั้งหรือมากกว่า
4	สูง	1-6 เดือนต่อครั้งแต่ไม่เกิน 5 ครั้งต่อปี
3	ปานกลาง	1 ปีต่อครั้ง
2	น้อย	2-3 ปีต่อครั้ง
1	น้อยมาก	5 ปีต่อครั้ง

การวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิด แบบเชิงคุณภาพหรือเชิงบรรยาย

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
5	สูงมาก	มีโอกาสในการเกิดเกือบทุกเดือน
4	สูง	มีโอกาสในการเกิดค่อนข้างสูง
3	ปานกลาง	มีโอกาสเกิดบางครั้ง
2	น้อย	อาจมีโอกาสดังกล่าวแต่ไม่บ่อยครั้ง
1	น้อยมาก	มีโอกาสดังกล่าวเล็กน้อย

2.2 การวิเคราะห์ผลกระทบ (Impact) เป็นการพิจารณาระดับความรุนแรงหรือมูลค่าความเสียหายจากความเสียหายที่คาดว่าจะได้รับหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง ซึ่งการกำหนดระดับของผลกระทบนั้น จะต้องพิจารณาถึงความรุนแรงของความเสียหายหากความเสี่ยงนั้นเกิดขึ้น โดยอาจแบ่งผลกระทบออกเป็นผลกระทบที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน หรือด้านการเงิน/ทรัพย์สิน การดำเนินงาน ชื่อเสียง/ภาพลักษณ์บุคลากร ฯลฯ โดยอาจ

กำหนดเกณฑ์มาตรฐานเป็นระดับคะแนน 5 คะแนน ประกอบด้วย 5 4 3 2 และ 1 คะแนน แสดงถึงระดับความรุนแรงระดับ สูงมาก สูง ปานกลาง น้อย และน้อยมาก ตามลำดับ และกำหนดคำอธิบายในแต่ละระดับความรุนแรงของผลกระทบ จากนั้นทำการวิเคราะห์ผลกระทบหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงขึ้นว่ามีผลกระทบอยู่ในระดับใด ตัวอย่างเช่น

การวิเคราะห์ผลกระทบด้านการเงิน/ทรัพย์สิน

ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
5	สูงมาก	มากกว่า 10 ล้านบาท
4	สูง	มากกว่า 2.5 แสนบาท – 10 ล้านบาท
3	ปานกลาง	มากกว่า 50,000 – 2.5 แสนบาท
2	น้อย	มากกว่า 10,000 – 50,000 บาท
1	น้อยมาก	ไม่เกิน 10,000 บาท

การวิเคราะห์ผลกระทบด้านการดำเนินงาน

ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
5	สูงมาก	ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงัก เกินกว่า 1 วัน
4	สูง	ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงัก มากกว่า 6 ชั่วโมง แต่ไม่เกิน 1 วัน
3	ปานกลาง	ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงัก มากกว่า 3 ชั่วโมง แต่ไม่เกิน 6 ชั่วโมง
2	น้อย	ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงัก 1 - 3 ชั่วโมง
1	น้อยมาก	ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงัก ไม่เกิน 1 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ผลกระทบด้านบุคลากร

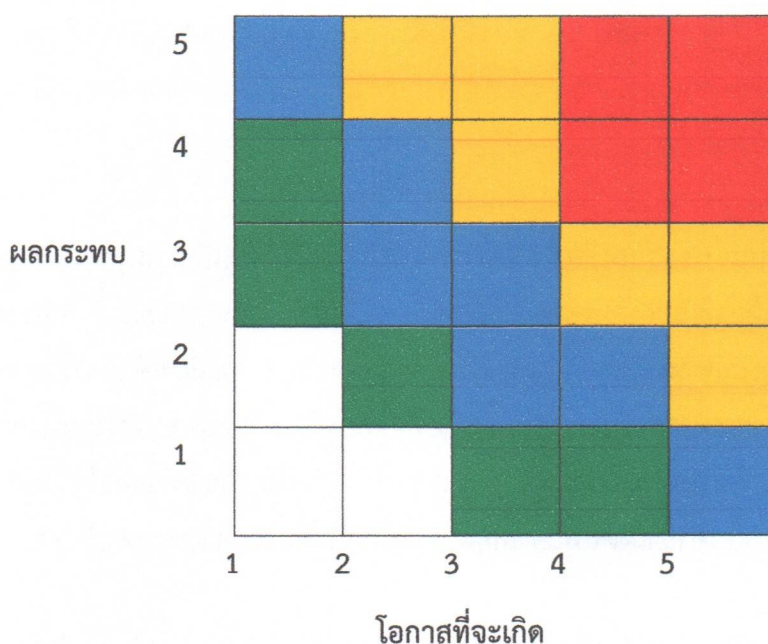
ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
5	สูงมาก	มีบาดเจ็บถึงชีวิต / สูญเสียอวัยวะสำคัญ / ทุพพลภาพ
4	สูง	มีบาดเจ็บสาหัส / สูญเสียอวัยวะ ถึงหยุดงาน มากกว่า 20 วัน
3	ปานกลาง	มีบาดเจ็บ ถึงหยุดงาน มากกว่า 7 วัน แต่ไม่เกิน 20 วัน
2	น้อย	มีบาดเจ็บ หยุดงานไม่เกิน 7 วัน
1	น้อยมาก	มีบาดเจ็บเล็กน้อย ไม่หยุดงาน

การวิเคราะห์ผลกระทบด้านชื่อเสียง/ภาพลักษณ์

ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
5	สูงมาก	มีการเผยแพร่ข่าวในวงกว้างในหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์
4	สูง	มีการเผยแพร่ข่าวทั้งในวิทยุและหนังสือพิมพ์
3	ปานกลาง	มีการเผยแพร่ข่าวเฉพาะในหนังสือพิมพ์
2	น้อย	มีการเผยแพร่ข่าวในวงจำกัด
1	น้อยมาก	ไม่มีการเผยแพร่ข่าว

2.3 การประเมินระดับความเสี่ยง(Degree of risk) หมายถึง สถานะของความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์โอกาสหรือความถี่ที่จะเกิดและผลกระทบหรือความรุนแรงหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง ขึ้น หลังจากองค์กรวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดและผลกระทบของความเสี่ยงแล้ว องค์กรต้องนำผลการวิเคราะห์มาประเมินระดับความเสี่ยงว่าแต่ละความเสี่ยงมีระดับความเสี่ยงอยู่ระดับใดในตารางการประเมินระดับความเสี่ยง ซึ่งระดับความเสี่ยงอาจแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ สูงมาก สูง ปานกลาง น้อยและน้อยมาก แทนระดับความเสี่ยงข้างต้นด้วยเกณฑ์สี ประกอบด้วย สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน สีเขียวและสีขาว ตามลำดับ โดยนำผลจากการวิเคราะห์โอกาสหรือความถี่ที่จะเกิดขึ้นและผลจากการวิเคราะห์ผลกระทบมาประเมินระดับความเสี่ยงดังตัวอย่างดังนี้

การประเมินระดับความเสี่ยง

เป็นตารางที่ใช้ในการประเมินและจัดระดับความเสี่ยงของแต่ละความเสี่ยงเพื่อประเมินว่าความเสี่ยงใดอยู่ในระดับที่ควรคำนึงถึงและต้องรับดำเนินการจัดการกับความเสี่ยงเป็นอันดับแรกก่อน โดยตารางการประเมินระดับความเสี่ยงข้างต้นแบ่งระดับความเสี่ยงออกเป็น 5 ระดับ จำแนกระดับความเสี่ยงโดยใช้สีเป็นตัวกำหนด ดังนี้

สีแดง หมายถึง ระดับความเสี่ยง สูงมาก

สีเหลือง หมายถึง ระดับความเสี่ยง สูง

สีน้ำเงิน หมายถึง ระดับความเสี่ยง ปานกลาง

สีเขียว หมายถึง ระดับความเสี่ยง น้อย

สีขาว หมายถึง ระดับความเสี่ยง น้อยมาก

วิธีการประเมินระดับความเสี่ยงโดยใช้ตารางการประเมินระดับความเสี่ยงข้างต้น ให้นำคะแนนของโอกาสที่จะเกิดและคะแนนของผลกระทบที่วิเคราะห์ได้ของแต่ละความเสี่ยงมากำหนดลงในตารางการประเมินระดับความเสี่ยงโดยถ้าคะแนนของโอกาสและผลกระทบมาบรรจบกันที่สีใดก็แสดงว่าความเสี่ยงนั้นอยู่ในระดับความเสี่ยงตามความหมายของระดับความเสี่ยงที่ให้ไว้ข้างต้น

3. การจัดการความเสี่ยง (Risk Response)

เมื่อองค์กรได้ค้นหา วิเคราะห์และจัดลำดับความเสี่ยงแล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ การกำหนดวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อจัดการความเสี่ยงขององค์กรให้อยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ (Risk Tolerance หรือ Risk Appetite) หรือระดับที่เหมาะสม (Optimal) ซึ่งเป็นระดับที่องค์กรสามารถจะดำเนินการต่อไปได้และบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

การกำหนดวิธีจัดการความเสี่ยงต้องคำนึงถึงต้นทุนที่จะเกิดขึ้น เปรียบเทียบกับผลประโยชน์ที่จะได้รับจากวิธีการนั้น ๆ (cost-benefit analysis) รวมทั้งต้องพิจารณาเลือกวิธีการจัดการความเสี่ยงที่มีความสอดคล้องกับโครงสร้างหรือเหมาะสมกับวัฒนธรรมขององค์กรด้วย

หลักการจัดการความเสี่ยง มี 4 แนวทางคือ

3.1 การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง คือ การดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง องค์กรอาจจะเผชิญกับความเสี่ยงที่ผู้บริหารพิจารณาแล้วพบว่า ไม่มีแนวทางในการจัดการ กับความเสี่ยงนั้น กล่าวคือ ไม่มีวิธีการลดโอกาสหรือผลกระทบ หรือไม่สามารถหาผู้อื่นมาร่วมจัดการ ความเสี่ยงได้ แต่ความเสี่ยงดังกล่าวยังอยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ ผู้บริหารควรเลือกหลีกเลี่ยง ความเสี่ยงด้วยการหยุดดำเนินงานหรือกิจกรรมนั้น ๆ หรือเปลี่ยนวัตถุประสงค์ของงานหรือกิจกรรมนั้นไป เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดเหตุการณ์ที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยง อย่างไรก็ตาม การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง ต้องคำนึงถึงต้นทุนค่าเสียโอกาสที่จะเกิดขึ้นจากการหยุดดำเนินงานหรือกิจกรรมนั้นด้วย

3.2 การร่วมจัดการความเสี่ยง คือ การหาผู้อื่นมาร่วมจัดการความเสี่ยง หรือโอน (Transfer) ความเสี่ยงขององค์กรไปให้ผู้อื่นร่วมรับผิดชอบด้วย องค์กรอาจจะเผชิญกับความเสี่ยงที่ไม่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการ ความเสี่ยงด้วยตนเอง หรือต้นทุนในการจัดการความเสี่ยงด้วยตนเองสูงกว่าผลประโยชน์ที่จะได้รับ ผู้บริหารควรโอนแผนบริหารจัดการความเสี่ยง องค์กรการบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ

ความเสี่ยงไปให้ผู้อื่นร่วมรับผิดชอบ เช่น การทำประกันภัย เพื่อให้บริษัทประกันภัยร่วมรับผิดชอบในผลกระทบที่จะเกิดขึ้น หรือการจ้างให้บุคคลภายนอกดำเนินกิจกรรมหรืองานบางอย่างแทน (Outsource)

3.3 การลดความเสี่ยง คือ การดำเนินการเพื่อลดโอกาสที่จะเกิด หรือลดผลกระทบของความเสี่ยง องค์กรอาจจะเผชิญกับความเสี่ยงบางตัว ที่องค์กรมีความสามารถหรือความเชี่ยวชาญในการลดความเสี่ยงด้วยตนเอง กล่าวคือ มีแนวทางในการป้องกันไม่ให้เกิดการณเกิดขึ้น หรือมีวิธีลดผลกระทบของเหตุการณ์ได้ โดยต้นทุนในการดำเนินการอยู่ในระดับที่เหมาะสม ผู้บริหารจึงเลือกดำเนินการลดความเสี่ยงเอง เช่น การทำสัญญาล่วงหน้ากับ Supplier เพื่อลดโอกาสที่ต้นทุนสินค้าเพิ่มขึ้น, การมีแหล่งสำรองพลังงาน เพื่อลดผลกระทบต่อสายการผลิต กรณีไฟฟ้ากระแสหลักขัดข้อง

3.4 การยอมรับความเสี่ยง คือ การไม่ดำเนินการใด ๆ กับความเสี่ยง เนื่องจากความเสี่ยงนั้นอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ คือ มีโอกาสที่เกิดไม่บ่อย หรือมีผลกระทบไม่สูง องค์กรอาจจะเผชิญกับความเสี่ยงบางตัว ที่มีโอกาสที่จะเกิดไม่บ่อย หรือหากเกิดขึ้นแล้วไม่ส่งผลกระทบต่อองค์กรมากนัก ผู้บริหารจึงยอมรับความเสี่ยงดังกล่าว คือไม่ดำเนินการใด ๆ อย่างไรก็ตามองค์กรต้องติดตามประเมินผลว่า ความเสี่ยงดังกล่าวยังอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือว่ามีโอกาสที่จะเกิดเพิ่มขึ้นหรือมีระดับผลกระทบเพิ่มขึ้นเกินระดับที่ยอมรับได้หรือไม่ เพราะถ้าความเสี่ยงเพิ่มขึ้นเกินระดับที่ยอมรับได้ ผู้บริหารต้องพิจารณาหาวิธีตอบสนองความเสี่ยงด้วยวิธีอื่นต่อไป

การพิจารณาว่าจะเลือกตอบสนองความเสี่ยงด้วยวิธีใด สิ่งที่ควรคำนึงมากที่สุด คือ ต้นทุนที่จะใช้ในการดำเนินการและผลประโยชน์ที่จะได้รับ เมื่อเลือกวิธีการตอบสนองความเสี่ยงได้แล้ว ควรจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงโดยละเอียด โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของแผน เป้าหมายตามยุทธศาสตร์ขององค์กร ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ระยะเวลาดำเนินการ ผู้รับผิดชอบ และผลที่คาดว่าจะได้รับ

4. การติดตามประเมินผล (Monitoring)

การติดตามประเมินผล (Monitoring) หมายถึง กระบวนการติดตามและประเมินผลการบริหารความเสี่ยงเพื่อให้เกิดความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าการบริหารความเสี่ยงขององค์กรที่กำหนดไว้มีความเพียงพอเหมาะสม มีการนำไปปฏิบัติจริง และการตอบสนองความเสี่ยงหรือการจัดการความเสี่ยงมีประสิทธิภาพ โดยการติดตามประเมินผลแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

4.1 การติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าการตอบสนองความเสี่ยงหรือการจัดการความเสี่ยงมีความเพียงพอ เหมาะสม และมีประสิทธิภาพสามารถลดความเสี่ยงลงสู่ระดับที่ยอมรับได้ ตลอดจนได้รับการออกแบบให้เป็นส่วนเดียวกับการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ตามปกติขององค์กร และมีการปฏิบัติตามจริงอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ดังนั้นองค์กรต้องมีการติดตามประเมินผลการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ครอบคลุมทุกกิจกรรมการดำเนินงานขององค์กร เพื่อให้เกิดการตอบสนองความเสี่ยงหรือการจัดการความเสี่ยงได้อย่างรวดเร็ว ทันการณ์

4.2 การติดตามประเมินผลเป็นรายครั้ง คือ การติดตามประเมินผลครั้งคราวตามระยะเวลาที่กำหนดไว้เพื่อให้ทราบถึงความเพียงพอ เหมาะสม และประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยง ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

ตามที่กำหนดไว้ ขอบเขตและความถี่ในการประเมินขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งการติดตามประเมินผลเป็นรายครั้งสามารถดำเนินการได้ ดังนี้

4.2.1 การติดตามประเมินผลด้วยตนเอง เป็นกระบวนการติดตามประเมินผลเพื่อการปรับปรุงการบริหารความเสี่ยงด้วยการกำหนดให้ผู้ปฏิบัติงานเป็นเจ้าของความเสี่ยง(Risk Owner) หรือผู้มีความชำนาญในงานกระบวนการ หรือกิจกรรมนั้นเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล โดยกำหนดให้กลุ่มผู้ปฏิบัติงานหรือผู้มีความเชี่ยวชาญนั้น ๆ ร่วมกันติดตามประเมินผลการบริหารความเสี่ยง และค้นหาความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยงของงานกระบวนการ หรือกิจกรรม ในความรับผิดชอบ เพื่อพิจารณาหาแนวทางในการตอบสนองความเสี่ยงให้มีความเหมาะสม และประสิทธิผลมากขึ้น

4.2.2 การติดตามประเมินผลอย่างเป็นอิสระ เป็นกระบวนการติดตามประเมินผลโดยผู้ที่ไม่มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินงานตามงาน กระบวนการ และกิจกรรมนั้น ๆ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการติดตามประเมินผลจะเป็นไปตามความเป็นจริง ถูกต้อง ครบถ้วน และไม่มีอคติ การ ติดตามประเมินผลอย่างอิสระอาจกระทำโดยผู้ตรวจสอบจากภายในและภายนอก และ/หรือที่ปรึกษาภายนอก ตลอดจนคณะกรรมการหรือคณะทำงานที่ตั้งขึ้นมาอย่างเป็นอิสระเพื่อให้การติดตามประเมินผลเป็นไปอย่างเที่ยงธรรมมากขึ้น การติดตามประเมินผลการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นอิสระควรจะเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตามประเมินผลด้วยตนเอง

การติดตามผลเพื่อให้มั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าองค์กรมีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเป็นระบบเหมาะสม และมีการนำไปปฏิบัติจริง

การประเมินผลเพื่อให้มั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าองค์กรมีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่าง เพียงพอและมีประสิทธิผล การตอบสนองความเสี่ยง(Risk Response) ด้วยมาตรการหรือกลไกการควบคุมความเสี่ยง(Control Activity) ที่ดำเนินการสามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้จริงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องปรับปรุงหรือหามาตรการหรือตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่หลังมีการจัดการความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และให้องค์กรมีการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง สม่าเสมอจนกลายเป็นวัฒนธรรมในการดำเนินงานขององค์กร

โดยการติดตามประเมินผลการจัดการความเสี่ยงตามแผนการบริหารความเสี่ยง โดยวิเคราะห์และประเมินผลการจัดการความเสี่ยงตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนการบริหารความเสี่ยงว่าดำเนินการแล้วเสร็จตามกำหนด มีความเพียงพอ มีประสิทธิผลหรือไม่ หากองค์กรพบว่าได้ดำเนินการจัดการความเสี่ยงแล้วยังมีความเสี่ยงที่ไม่อาจยอมรับได้เหลืออยู่ ควรพิจารณาต่อไปว่า เป็นความเสี่ยงที่อยู่ในระดับใด และจะมีวิธีการจัดการความเสี่ยงนั้นอย่างไร จากนั้นจึงเสนอต่อผู้บริหารเพื่อทราบและพิจารณาสั่งการ รวมถึงการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน ทั้งนี้ การบริหารความเสี่ยงจะเกิดผลสำเร็จได้ต้องได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังจากผู้บริหารทุกระดับ

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเขยอ
 กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบตามประเด็นยุทธศาสตร์/ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ/อื่นๆ(ถ้ามี)
 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) ยุทธศาสตร์ที่รับผิดชอบ	(๕) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๖) งบประมาณ (บาท)	(๗) วัตถุประสงค์	(๘) ตัวชี้วัด	(๙) เป้าหมาย
๐๑-๐๐๑	- (สำนักรปลัด)	การบริหารงานบุคคล	-	๓. เพื่อปฏิบัติงานทางด้าน บริหารงานการศึกษา	การปฏิบัติงานด้านการ การบริหารงานการศึกษา เป็นไปด้วยความถูกต้อง ตาม ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๑ ตำแหน่ง
๐๑-๐๐๒	- (สำนักรปลัด)	งานเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	-	-เพื่อให้ผู้สูงอายุมีเงินใช้จ่ายใน การซื้อของอุปโภคบริโภคที่ จำเป็นสำหรับการยังชีพ -เพื่อให้ผู้สูงมีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ	ผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับเงินเบี้ย ยังชีพผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง ทุกเดือน	เบิกจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุภายในกำหนดและ ครบถ้วนทุกราย

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเขยอ
 กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบตามประเด็นยุทธศาสตร์/ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ/อื่น ๆ (ถ้ามี)
 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) ยุทธศาสตร์ที่รับผิดชอบ	(๕) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๖) งบประมาณ (บาท)	(๗) วัตถุประสงค์	(๘) ตัวชี้วัด	(๙) เป้าหมาย
๐๒-๐๐๑	- (กองคลัง)	-ด้านการปฏิบัติงาน ระบบ KTB Corporate Online	-	ด้านการปฏิบัติงาน ระบบ KTB Corporate Online วัตถุประสงค์ เพื่อให้มีการปฏิบัติงานอย่าง ถูกต้อง เป็นธรรม และมีความ โปร่งใส เป็นไป ตามระเบียบ หนังสือสั่งการ ที่เกี่ยวข้อง	เพื่อให้การบริหารรับ-จ่ายเงิน การ จัดทำฎีกา การบันทึกบัญชี การเก็บรักษาเงิน เป็นไปอย่าง ถูกต้องครบถ้วน เป็นปัจจุบัน ตามระเบียบ กฎหมาย ระเบียบ และ หนังสือสั่งการที่ เกี่ยวข้อง	สามารถปฏิบัติงานในระบบ KTB Corporate Online ถูกต้องโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ๑๐๐%
๐๒-๐๐๒	- (กองคลัง)	-การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ	-	เพื่อให้การจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุปฏิบัติตามระเบียบและหลักเกณฑ์ -เพื่อให้ได้มาซึ่งพัสดุและบริการ ที่ถูกต้อง ตรงตามคุณสมบัติ จำนวน และราคาที่กำหนด	การจัดซื้อและบริหารพัสดุ ถูกต้องตามหลักเกณฑ์มาก ขึ้น	-การจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุปฏิบัติตามระเบียบและหลักเกณฑ์ -ได้พัสดุและบริการที่ ถูกต้องตรงตามคุณสมบัติ จำนวน และราคาที่กำหนด

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบตามประเด็นยุทธศาสตร์/ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ/อื่น ๆ (ถ้ามี)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) ยุทธศาสตร์ที่รับผิดชอบ	(๕) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๖) งบประมาณ (บาท)	(๗) วัตถุประสงค์	(๘) ตัวชี้วัด	(๙) เป้าหมาย
๐๓	- (กองช่าง)	งานออกแบบ และการควบคุมงานก่อสร้าง	๔,๑๒๓,๐๐๐	เพื่อให้การสำรวจ การออกแบบ และการควบคุมงานก่อสร้างมีประสิทธิภาพให้ได้มาตรฐานถูกต้องตามหลักวิชา	จำนวนโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับการออกแบบ และการควบคุมงานมีคุณภาพและได้มาตรฐานตามหลักวิชา	จำนวน ๑๑ โครงการ
๐๔	- (กองการศึกษา)	การดำเนินงานด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายและดูแลสุขภาพของเด็กปฐมวัย	-	-ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย และดูแล สุข ภาพ ของ เด็ก ปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก -ครู ผู้ดูแลเด็กได้ดำเนินงาน เป็นไปตามมาตรฐานสถานศึกษาปฐมวัยแห่งชาติ ตามตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ การส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายและดูแล สุขภาพ ครบทุกด้าน -ครู ผู้ดูแลเด็กมีแนวทางการปฏิบัติ ในการจัดการเมื่อเกิดอุบัติเหตุ หรือเหตุไม่คาดคิด กับเด็ก ปฐมวัย	การจัดการเรียนการสอน เป็นไปตามมาตรฐานสถานศึกษาปฐมวัยแห่งชาติ ตามตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ การส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายและดูแลสุขภาพ ครบทั้ง ๕ ตัวบ่งชี้ -เด็กปฐมวัยมีความปลอดภัย และมีพัฒนาการที่ตามการประเมิน	เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้รับการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายและดูแลสุขภาพของเด็กปฐมวัย ร้อยละ ๙๐

สำนักงาน องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ
กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบตามประเด็นยุทธศาสตร์/ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ/อื่นๆ (ถ้ามี)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

(๓) รหัส ความเสีย	(๔) ยุทธศาสตร์ที่รับผิดชอบ	(๕) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๖) งบประมาณ (บาท)	(๗) วัตถุประสงค์	(๘) ตัวชี้วัด	(๙) เป้าหมาย
๐๕	- (ตรวจสอบภายใน)	งานตรวจสอบภายในและการรายงาน ผลกิจกรรมตรวจสอบ	-	เพื่อให้เกิดความถูกต้อง ความ ครบถ้วน ความเชื่อถือได้ของ ข้อมูลการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี	ระดับความสำเร็จในการ ปฏิบัติงานตรวจสอบ ตามแผนการตรวจสอบ ประจำปีและการจัดทำ รายงานผลการตรวจสอบ เสนอผู้บริหารท้องถิ่นภายใน เวลาที่กำหนด	๕ ส่วนราชการ และ ๑ หน่วยงานย่อย

ลายมือชื่อ

(นายทองคำ ตอนศรี)

ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

วันที่ ๑๙ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเขยอ
การวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบ และการตอบสนองความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

(๓) รหัสความเสี่ยง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๕) วัตถุประสงค์	(๖) ผู้รับผิดชอบ	(๗) ความเสี่ยง	(๘) ประเภทความเสี่ยง	(๙) คะแนนโอกาส	(๑๐) คะแนนผลกระทบ	(๑๑) คะแนนระดับความเสี่ยง (๙) x (๑๐)	(๑๒) วิธีการตอบสนองความเสี่ยง
๐๑-๐๐๑ สำนักปลัด	การบริหารงานบุคคล	๓. เพื่อปฏิบัติงานทางด้านบริหารงานการศึกษา	งานกร เจ้าหน้าที่ สำนักปลัด	-ตำแหน่งอำนวยความสะดวกเกินกว่า ๖๐ วัน ไม่สามารถรับโอนย้ายได้ ต้องการจัดสรรจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น -ผู้ที่รักษาการแทน ยังขาดความรู้ความชำนาญในการปฏิบัติงาน ตำแหน่งที่ต้องรักษาการแทนอาจทำให้มีความผิดพลาดเกิดขึ้นได้จากภารกิจงานที่ต้องรับผิดชอบแทน	๐	๔	๔	๑๖ (สูง)	ยอมรับความเสี่ยง แต่มีวิธีการจัดการ คือ ๑. การแต่งตั้งผู้รักษาการแทนตำแหน่งที่ว่าง ๒. การขอใช้บัญชีผู้สอบคัดเลือกได้ สายงานผู้บริหารท้องถิ่น อำนาจการ ท้องถิ่น ๓. ประกาศรับโอน เมื่อกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่นปลดล็อกให้สาย บริหาร อำนาจการ โอนย้ายได้

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ
การวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบ และการตอบสนองความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

(๓) รหัสความเสี่ยง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ภารกิจ อปท.ที่สำคัญ	(๕) วัตถุประสงค์	(๖) ผู้รับผิดชอบ	(๗) ความเสี่ยง	(๘) ประเภทความเสี่ยง	(๙) คะแนนโอกาส	(๑๐) คะแนนผลกระทบ	(๑๑) คะแนนระดับความเสี่ยง (๙) x (๑๐)	(๑๒) วิธีการตอบสนองความเสี่ยง
๐๑-๐๐๒ สำนักปลัด	งานเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	- เพื่อให้ผู้สูงอายุมีเงินใช้จ่ายในการซื้อของอุปโภคบริโภคที่จำเป็นสำหรับการยังชีพ - เพื่อให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ	งานสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์สำนักปลัด	- ผู้สูงอายุไม่ได้รับเงินเบี้ยยังชีพอย่างต่อเนื่องเนื่องจากที่เปลี่ยนแปลงหมายเลขบัญชีธนาคารแล้วไม่แจ้งให้ทราบ - ผู้สูงอายุได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์จากหน่วยงานของรัฐ ไม่แจ้งให้ทราบ ทำให้ได้รับสิทธิซ้ำซ้อน - ผู้สูงอายุที่ย้ายภูมิลำเนาไม่แจ้งให้ทราบ	S,F,O	๑	๒	๒ (ต่ำ)	ยอมรับความเสี่ยง โดยไม่ดำเนินการจัดการความเสี่ยง เนื่องจากความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ
การวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบ และการตอบสนองของความเสียหาย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

(๓) รหัส ความเสียหาย	(๔) โครงการ/ กิจกรรม/ การกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๕) วัตถุประสงค์	(๖) ผู้รับผิดชอบ	(๗) ความเสี่ยง	(๘) ประเภท ความเสี่ยง	(๙) คะแนน โอกาส	(๑๐) คะแนน ผลกระทบ	(๑๑) คะแนนระดับ ความเสี่ยง (๙) x (๑๐)	(๑๒) วิธีการตอบสนองความ เสี่ยง
๐๒-๐๐๑	ด้านการปฏิบัติงาน ระบบ KTB Corporate Online	เพื่อให้มีการปฏิบัติงาน อย่าง ถูกต้อง เป็นธรรม และมีคาม โปร่งใส เป็นไป ตามระเบียบ หนังสือสั่งการ ที่เกี่ยวข้อง	กองคลัง	-การโยกย้ายทำให้การมอบหมายการ ปฏิบัติงานอาจไม่ถูกต้องครบถ้วน เนื่องจากขาดแคลนบุคลากร- เจ้าหน้าที่ผู้ใช้งานในระบบ KTB Corporate Online ด้านการรับเงิน/ จ่ายเงิน จะต้องตรวจสอบความ ถูกต้องก่อนนำส่งรายการให้การรับ เงิน /การโอนเงินและความเคลื่อนไหว ทางบัญชี ตามหลักฐานการรับเงิน/ จ่ายเงินเพื่อขออนุมัติ	0	๑	๑	๑ (ต่ำมาก)	ยอมรับความเสี่ยง โดยไม่ดำเนินการจัดการ ความเสี่ยง เนื่องจาก ความเสี่ยงอยู่ในระดับ ที่ยอมรับได้

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเขย
การวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบ และการตอบสนองความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/ กิจกรรม/ การกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๕) วัตถุประสงค์	(๖) ผู้รับผิดชอบ	(๗) ความเสี่ยง	(๘) ประเภท ความเสี่ยง	(๙) คะแนน โอกาส	(๑๐) คะแนน ผลกระทบ	(๑๑) คะแนนระดับ ความเสี่ยง (๙) x (๑๐)	(๑๒) วิธีการตอบสนองความเสี่ยง
๐๒-๐๐๒	-การจัดซื้อจัดจ้างและ การบริหารพัสดุภาครัฐ	-เพื่อให้การจัดซื้อจัดจ้าง และบริหารพัสดุปฏิบัติ ตามระเบียบและ หลักเกณฑ์ -เพื่อให้ได้มาซึ่งพัสดุและ บริการ ที่ถูกต้อง ตรงตาม คุณสมบัติ จำนวน และ ราคาที่กำหนด	กองคลัง	-ขาดการบริหารสัญญาที่ดี -ระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างและการ บริหารพัสดุภาครัฐและหนังสือสั่ง การที่เกี่ยวข้องมีการแก้ไข เปลี่ยนแปลงบ่อย	O,L	๓	๔	๑๒ (สูง)	ใช้มาตรการการเฝ้าระวัง กำหนดข้อมูลที่ต้องมีการ เก็บรวบรวม การ วิเคราะห์ การแจ้งเตือน การดำเนินการเมื่อ เหตุการณ์เกิดขึ้น

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

การวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบ และการตอบสนองของความเสียหาย

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/ กิจกรรม/ การกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๕) วัตถุประสงค์	(๖) ผู้รับผิดชอบ	(๗) ความเสี่ยง	(๘) ประเภท ความเสี่ยง	(๙) คะแนน โอกาส	(๑๐) คะแนน ผลกระทบ	(๑๑) คะแนนระดับ ความเสี่ยง (๙) x (๑๐)	(๑๒) วิธีการตอบสนองความเสี่ยง
๐๓	งานออกแบบ และการ ควบคุมงานก่อสร้าง	เพื่อให้การสำรวจ การออกแบบ และการควบคุมงานก่อสร้างมี ประสิทธิภาพให้ได้มาตรฐาน ถูกต้องตามหลักวิชา	กองช่าง	๑.งานก่อสร้างอาจไม่เป็นไปตาม มาตรฐานไม่สามารใใช้งานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ๒.ทรัพยากรบุคคลมีน้อยขาด วิศวกรโยธา นายช่างสำรวจ นาย ช่างเขียนแบบ ๓.งานก่อสร้างและงานบริการมี จำนวนมากทำให้ประสิทธิภาพ การทำงานลดลง	F,O,L	๓	๓	๙ (ปานกลาง)	ยอมรับความเสี่ยง โดยไม่ดำเนินการจัดการ ความเสี่ยง เนื่องจาก ความเสี่ยงอยู่ในระดับ ที่ยอมรับได้

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ
การวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบ และการตอบสนองความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

(๓) รหัสความเสี่ยง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ภารกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๕) วัตถุประสงค์	(๖) ผู้รับผิดชอบ	(๗) ความเสี่ยง	(๘) ประเภทความเสี่ยง	(๙) คะแนนโอกาส	(๑๐) คะแนนผลกระทบ	(๑๑) คะแนนระดับความเสี่ยง (๙) x (๑๐)	(๑๒) วิธีการตอบสนองความเสี่ยง
๐๔	การดำเนินงานด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายและสุขภาพ	-ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายและดูแลสุขภาพของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก -ครู ผู้ดูแลเด็กได้ดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐานสถานศึกษาปฐมวัยแห่งชาติ ตามตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ การส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายและสุขภาพ ครบทุกด้าน -ครู ผู้ดูแลเด็กมีแนวทางการปฏิบัติในการจัดการเมื่อเกิดอุบัติเหตุหรือเหตุไม่คาดคิด กับเด็กปฐมวัย	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล ปราสาทเยอ กองการศึกษา ฯ	- การเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด อาจเกิดอุบัติเหตุ/โรคระบาดแพร่กระจายในเด็ก -การปฏิบัติตามมาตรฐานสถานศึกษาปฐมวัยแห่งชาติ ตามตัวบ่งชี้ การส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายและดูแลสุขภาพ ไม่ครบถ้วน -เนื่องจากการเปลี่ยนผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ อยู่บ่อยครั้ง ส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานขาดความเข้าใจและการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	O,L	๓	๒	๖ (ปานกลาง)	ใช้มาตรการการเฝ้าระวังฯ (๖)

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ
การวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบ และการตอบสนองความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/ กิจกรรม/ การกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๕) วัตถุประสงค์	(๖) ผู้รับผิดชอบ	(๗) ความเสี่ยง	(๘) ประเภท ความเสี่ยง	(๙) คะแนน โอกาส	(๑๐) คะแนน ผลกระทบ	(๑๑) คะแนนระดับ ความเสี่ยง (๙) x (๑๐)	(๑๒) วิธีการตอบสนองความเสี่ยง
๐๕	งานตรวจสอบภายใน และการรายงานผล กิจกรรมตรวจสอบ	เพื่อให้เกิดความถูกต้อง ความครบถ้วน ความ เชื่อถือได้ของข้อมูลการ ปฏิบัติงานกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ ประกาศ มติ คณะกรรมการ	ตรวจสอบ ภายใน	๑.งานตรวจสอบภายในและรายงาน ผลกิจกรรมตรวจสอบ เนื่องจาก กิจกรรมตรวจสอบภายในตาม โครงการ/ภารกิจงานแต่ละฝ่ายของ องค์กรที่มีจำนวนมาก อาจจะไม่ ครอบคลุมทุกกิจกรรมและทุกภารกิจ ขององค์กร	S , O , L	๓	๒	๖ (ปานกลาง)	ยอมรับความเสี่ยง โดยไม่ดำเนินการจัดการ ความเสี่ยง เนื่องจาก ความเสี่ยงอยู่ในระดับ ที่ยอมรับได้

ลายมือชื่อ
(นายทองคำ ทองศรี)
ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ
วันที่ ๑๙ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเขย
 รายงานการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง
 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

(๓) รหัสความเสี่ยง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ภารกิจสำคัญ	(๕) ความเสี่ยง	(๖) วิธีการตอบสนองความเสี่ยง	(๗) ผู้รับผิดชอบ	(๘) วิธีการจัดการความเสี่ยง	(๙) ตัวชี้วัด	(๑๐) ระยะเวลาดำเนินการ	(๑๑) วิธีการติดตามและ การรายงาน
๐๑-๐๐๑ สำนักปลัด	การบริหารงานบุคคล	- ตำแหน่งอำนวยความสะดวกที่ว่างเกินกว่า ๖๐ วัน ไม่สามารถรับโอนย้ายได้ ต้องรอการจัดสรร จากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น - ผู้ที่รักษาการแทน ยังขาดความรู้ความชำนาญในการปฏิบัติงานตำแหน่งที่ต้องรักษาการแทนอาจทำให้มีความผิดพลาดเกิดขึ้นได้จากภารกิจงานที่ต้องรับผิดชอบแทน	ยอมรับความเสี่ยง แต่มีวิธีการจัดการ คือ ๑. การแต่งตั้งผู้รักษาการแทนตำแหน่งที่ว่าง ๒. การขอใช้บัญชีผู้สอบคัดเลือกได้สายงานผู้บริหารท้องถิ่น ๓. ประกาศรับโอน เมื่อกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นปลดลือคให้สายบริหาร อำนาจการโอนย้ายได้	งานการเจ้าหน้าที่สำนักปลัด	๑. การแต่งตั้งผู้รักษาการแทนตำแหน่งที่ว่าง ๒. การขอใช้บัญชีผู้สอบคัดเลือกได้สายงานผู้บริหารท้องถิ่น อำนาจการท้องถิ่น ๓. ประกาศรับโอน เมื่อกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นปลดลือคให้สายบริหาร อำนาจการโอนย้ายได้	การปฏิบัติงานด้านการบริหารงานการคลัง/ด้านการบริหารงานการศึกษา/ด้านการบริหารงานการ การบริหารงานสวัสดิการสังคม เป็นไปด้วยความถูกต้อง ตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	ต.ค.๖๖ - ก.ย.๖๗	๑. การประชุมหัวหน้าส่วนราชการและผู้ที่เกี่ยวข้อง รักษาการแทน ให้การปฏิบัติงานให้ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย ๒. ส่งผู้รักษาการแทนไปฝึกอบรม ในระเบียบที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเขย
รายงานการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

(๓) รหัสความเสี่ยง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ภารกิจสำคัญ	(๕) ความเสี่ยง	(๖) วิธีการตอบสนองความเสี่ยง	(๗) ผู้รับผิดชอบ	(๘) วิธีการจัดการความเสี่ยง	(๙) ตัวชี้วัด	(๑๐) ระยะเวลาดำเนินการ	(๑๑) วิธีการติดตามและ การรายงาน
๐๒-๐๐๒ กองคลัง	การจัดซื้อจัดจ้าง และการบริหาร พัสดุภาครัฐ	-ขาดการบริหารสัญญาที่ดี -ระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐแลพะ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องมีการ แก้ไขเปลี่ยนแปลงบ่อย	ใช้มาตรการเฝ้าระวัง กำหนดข้อมูลที่ต้องมีการ เก็บรวบรวม การวิเคราะห์ การแจ้งเตือน การ ดำเนินการเมื่อเหตุการณ์ เกิดขึ้น	กองคลัง	ใช้มาตรการเฝ้าระวัง โดย กำหนดข้อมูลที่ต้องมีการเก็บ รวบรวม การวิเคราะห์ การแจ้ง เตือน การดำเนินการเมื่อ เหตุการณ์เกิดขึ้น เช่น จัดทำ คู่มือ การดำเนินการจัดซื้อจัด จ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ -ให้เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องศึกษา กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่ง การที่เกี่ยวข้อง -ส่งเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องเข้ารับ การฝึกอบรมเพิ่มเติมความรู้	การจัดซื้อและบริหารพัสดุ ถูกต้องตามหลักเกณฑ์มาก ขึ้น	มี.ค. - ก.ย. ๖๗	๑.การจัดประชุมติดตาม ผล ๒.จัดทำบันทึกรายงาน ผลโครงการให้ผู้บริหาร ทราบ ๓.จัดทำคู่มือปฏิบัติงาน พัสดุ

ลายมือชื่อ

(นายทองคำ ตอนศรี)

ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเขย

วันที่ ๘ เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเขย

รายงานการติดตามผลการบริหารความเสี่ยง

สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

☐ รอบ 3 เดือน

☒ รอบ 6 เดือน

☐ รอบ 12 เดือน

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/ กิจกรรม/ ภารกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๕) วิธีการจัดการความเสี่ยง	(๖) ระยะเวลา ดำเนินการ	(๗) ผู้รับผิดชอบ	(๘) ผลลัพธ์การดำเนินการ จัดการความเสี่ยง	(๙) เอกสาร/หลักฐาน	(๑๐) ร้อยละ ความ คืบหน้า	(๑๑) ปัญหาอุปสรรค และแนวทาง แก้ไขปัญหา
๐๑-๐๐๑ สำนักปลัด	การบริหารงาน บุคคล	๑. การแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทน ตำแหน่งที่ว่าง ๒. การขอใช้บัญชีผู้สอบคัดเลือกได้สาย งานผู้บริหารท้องถิ่น อำเภวยางชุมน้อย ๓. ประกาศรับโอน เมื่อกรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นปลดลือคให้สายบริหาร อำเภวยางชุมน้อยได้	ต.ค.๖๖- ก.ย.๖๗	งานการ เจ้าหน้าที่ สำนักปลัด	- แต่งตั้งผู้รักษาราชการแทน โดยให้ ผู้อำนวยการกองคลังรักษาราชการ แทน	- คำสั่งองค์การบริหาร ส่วนตำบลปราสาทเขย ที่๐๙๗/๒๕๖๗ ลว.๒๖ ก.พ. ๒๕๖๗	๒๕	- ระดับอำนาจการว่าง กรอบอัตรากำลัง ตำแหน่ง ๑ ตำแหน่ง

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ
 รายงานการติดตามผลการบริหารความเสี่ยง
 สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

☐ รอบ 3 เดือน
☒ รอบ 6 เดือน
☐ รอบ 12 เดือน

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/ กิจกรรม/ ภารกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๕) วิธีการจัดการความเสี่ยง	(๖) ระยะเวลา ดำเนินการ	(๗) ผู้รับผิดชอบ	(๘) ผลลัพธ์การดำเนินการ จัดการความเสี่ยง	(๙) เอกสาร/หลักฐาน	(๑๐) ร้อยละ ความ คืบหน้า	(๑๑) ปัญหาอุปสรรค และแนวทาง แก้ไขปัญหา
๐๒-๐๐๒ กองคลัง	- การจัดซื้อจัด จ้างและการ บริหารพัสดุ ภาครัฐ	ใช้มาตรการการเฝ้าระวัง โดยกำหนด ข้อมูลที่ต้องมีการเก็บรวบรวม การ วิเคราะห์ การแจ้งเตือน การดำเนินการ เมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้น เช่น จัดทำคู่มือ การดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างและการ บริหารพัสดุภาครัฐ	ต.ค.๖๖- ก.ย.๖๗	กองคลัง	การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหาร พัสดุภาครัฐเป็นไปอย่างถูกต้องตาม ระเบียบ	การดำเนินการใน ระบบ e-GP และ ในระบบ e-LAAS	ร้อยละ ๘๐ การจัดซื้อ จัดจ้างและ การบริหาร พัสดุภาครัฐ	ปัญหาอุปสรรค - ระเบียบกฎหมายที่ มีการเปลี่ยนแปลง บ่อย แนวทางแก้ไข - ส่งเสริมพัฒนา บุคลากรให้มีความ รู้ทันต่อระเบียบข้อ กฎหมายหนังสือสั่ง การต่าง ๆ ให้เป็น ปัจจุบัน

ลายมือชื่อ

(นายทองคำ ตอนศรี)

ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ
 วันที่ ๘ เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเขย
 รายงานการติดตามผลการบริหารความเสี่ยง
 สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

☐ รอบ 3 เดือน

☐ รอบ 6 เดือน

☒ รอบ 12 เดือน

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/ กิจกรรม/ ภารกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๕) วิธีการจัดการความเสี่ยง	(๖) ระยะเวลา ดำเนินการ	(๗) ผู้รับผิดชอบ	(๘) ผลลัพธ์การดำเนินการ จัดการความเสี่ยง	(๙) เอกสาร/หลักฐาน	(๑๐) ร้อยละ ความ คืบหน้า	(๑๑) ปัญหาอุปสรรค และแนวทาง แก้ไขปัญหา
๐๑-๐๐๑ สำนักปลัด	การบริหารงาน บุคคล	๑. การแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทน ตำแหน่งที่ว่าง ๒. การขอใช้บัญชีผู้สอบคัดเลือกได้สาย งานผู้บริหารท้องถิ่น อำเภวยางชุมน้อย ๓. ประกาศรับโอน เมื่อกรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นปลดลือคให้สายบริหาร อำเภวยางชุมน้อยได้	ต.ค.๖๖- ก.ย.๖๗	งานการ เจ้าหน้าที่ สำนักปลัด	- แต่งตั้งผู้รักษาราชการแทน โดยให้ ผู้อำนวยการกองคลังรักษาราชการ แทน	- คำสั่งองค์การบริหาร ส่วนตำบลปราสาทเขย ที่๐๙๗/๒๕๖๗ ลว.๒๖ ก.พ. ๒๕๖๗	๒๕	- ระดับอำนาจการวาง กรอบอัตรากำลัง ตำแหน่ง ๑ ตำแหน่ง

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ
 รายงานการติดตามผลการบริหารความเสี่ยง
 สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

☐ รอบ 3 เดือน

☐ รอบ 6 เดือน

☒ รอบ 12 เดือน

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/ กิจกรรม/ ภารกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๕) วิธีการจัดการความเสี่ยง	(๖) ระยะเวลา ดำเนินการ	(๗) ผู้รับผิดชอบ	(๘) ผลลัพธ์การดำเนินการ จัดการความเสี่ยง	(๙) เอกสาร/หลักฐาน	(๑๐) ร้อยละ ความ คืบหน้า	(๑๑) ปัญหาอุปสรรค และแนวทาง แก้ไขปัญหา
๐๒-๐๐๒ กองคลัง	- การจัดซื้อจัด จ้างและการ บริหารพัสดุ ภาครัฐ	ใช้มาตรการการเฝ้าระวัง โดยกำหนด ข้อมูลที่ต้องมีการเก็บรวบรวม การ วิเคราะห์ การแจ้งเตือน การดำเนินการ เมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้น เช่น จัดทำคู่มือ การดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างและการ บริหารพัสดุภาครัฐ	ต.ค.๖๖- ก.ย.๖๗	กองคลัง	การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหาร พัสดุภาครัฐเป็นไปอย่างถูกต้องตาม ระเบียบ	การดำเนินการใน ระบบ e-GP และ ในระบบ e-LAAS	ร้อยละ ๘๐ การจัดซื้อ จัดจ้างและ การบริหาร พัสดุภาครัฐ	ปัญหาอุปสรรค - ระเบียบกฎหมายที่ มีการเปลี่ยนแปลง บ่อย แนวทางแก้ไข - ส่งเสริมพัฒนา บุคลากรให้มีความ รู้ทันต่อระเบียบข้อ กฎหมายหนังสือสั่ง การต่าง ๆ ให้เป็น ปัจจุบัน

ลายมือชื่อ

(นายทองคำ ตอนศรี)

ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

วันที่ ๑๘ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเขย
รายงานผลการดำเนินการและทบทวนแผนการบริหารความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

(๓) รหัส ความ เสี่ยง	(๔) โครงการ / กิจกรรม / ภารกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๕) ความเสี่ยง	(๖) คะแนนระดับ ความเสี่ยง ก่อนการดำเนินการ จัดการความเสี่ยง			(๗) วิธีการ จัดการ ความเสี่ยง	(๘) ผลดำเนินการ จัดการ ความเสี่ยง	(๙) คะแนนระดับ ความเสี่ยงภายหลังการ ดำเนินการจัดการความ เสี่ยง			(๑๐) การ เปลี่ยนแปลง ระดับ ความเสี่ยง	(๑๑) ความเสี่ยง คงเหลือ / เกิดขึ้น ใหม่	(๑๒) สรุปความเสี่ยง		(๑๓) แนวทาง/ มาตรการ จัดการ ความ เสี่ยง/ วิธีการ ดำเนินการ สำหรับ ปิดไป
			โอกาส (๑)	ผลกระทบ (๒)	คะแนน ระดับ ความเสี่ยง (๓) = (๑) x (๒)			โอกาส (๑)	ผลกระทบ (๒)	คะแนน ระดับ ความเสี่ยง (๓) = (๑) x (๒)			ควบคุม ได้	ควบคุม ไม่ได้	
๐๑-๐๐๑ สำนัก ปลัด	การ บริหารงาน บุคคล	- ตำแหน่งอำนวยการ ท้องถิ่นที่ว่างเกินกว่า ๖๐ วัน ไม่สามารถรับ โอนย้ายได้ต้องรอการ จัดสรรจากกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น - ผู้ที่รักษาการแทน ยังขาดความรู้ความ ชำนาญในการ ปฏิบัติงานตำแหน่งที่ ต้องรักษาการแทน อาจทำให้มีความ ผิดพลาดเกิด ขึ้นได้จากภารกิจงานที่ ต้องรับผิดชอบแทน	๔	๔	๑๖	๑. การแต่งตั้ง ผู้รักษาการ แทนตำแหน่งที่ ว่าง ๒. การขอให้ บัญชีผู้สอบ คัดเลือกได้สาย งานผู้บริหาร ท้องถิ่น อำนาจ การท้องถิ่น	- ไม่สามารถ ประกาศรับโอน (ย้าย) ใน ตำแหน่ง อำนวยการ ท้องถิ่นได้ จึง ขอให้บัญชี ผู้สอบคัดเลือก สายงาน ผู้บริหาร ท้องถิ่น	๔	๔	๑๖	ความเสี่ยง ไม่ลดลง	ความเสี่ยง คงเหลือ	-	✓	- การขอให้ บัญชีผู้สอบ คัดเลือกได้ สายงาน ผู้บริหาร ท้องถิ่น อำนวยความสะดวก

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลควนใหญ่
รายงานผลการดำเนินการและทบทวนแผนการบริหารความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

(๓) รหัสความเสี่ยง	(๔) โครงการ / กิจกรรม / การกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๕) ความเสี่ยง	(๖) คะแนนระดับความเสี่ยง			(๗) วิธีการจัดการความเสี่ยง	(๘) ผลดำเนินการจากจัดการความเสี่ยง	(๙) คะแนนระดับความเสี่ยง			(๑๐) การเปลี่ยนแปลงระดับความเสี่ยง	(๑๑) ความเสี่ยง / คงเหลือ / เกิดขึ้นใหม่	(๑๒) สรุปความเสี่ยง		(๑๓) แนวทาง/ มาตรการจัดการความเสี่ยง/วิธีการดำเนินการ สำหรับปีถัดไป
			โอกาส (๑)	ผลกระทบ (๒)	คะแนนระดับความเสี่ยง (๓) = (๑) x (๒)			โอกาส (๑)	ผลกระทบ (๒)	คะแนนระดับความเสี่ยง (๓) = (๑) x (๒)			ควบคุมได้	ควบคุมไม่ได้	
๐๒-๐๐๑ กองคลัง	- การจัดซื้อจัดจ้าง และการบริหารพัสดุภาครัฐ	- ระเบียบการจัดซื้อจัดจ้าง และการบริหารพัสดุภาครัฐและการที่เกี่ยวข้อง มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง บ่อย	๓	๔	๑๒	ยอมรับความเสี่ยงได้ โดยใช้มาตรการการเฝ้าระวัง กำหนดข้อมูลที่ต้องมีการเก็บรวบรวม การวิเคราะห์ การแจ้งเตือน การดำเนินการเมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้น	- การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐเป็นไปอย่างถูกต้องตามระเบียบ - ดำเนินการตาม	๓	๓	๙	ความเสี่ยงลดลง	ความเสี่ยงคงเหลือ - ระบบการทำงานของระบบ e-GP - ระเบียบหนังสือสั่งการ การเปลี่ยนแปลง บ่อย	-	✓	- ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ทันต่อระเบียบข้อกฎหมายหนังสือสั่งการต่าง ๆ ให้เป็นปัจจุบัน

ลายมือชื่อ

(นายทองคำ ตอนศรี)

ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

วันที่ ๒๙ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗

ภาคผนวก

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทยะ อำเภอยะโฮร์ จังหวัดศรีสะเกษ

ที่ ศก ๘๙๔๐๒/-

วันที่ ๑๕ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

เรื่อง แจ้งให้ทำบริหารความเสี่ยง ตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทยะ

ตามที่กระทรวงการคลังได้แจ้งเวียนหนังสือ ที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว ๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๕.๒/ว ๖๘๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๕.๒/ว ๓๔๑๒ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางในการจัดทำรายงานการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ทุกหน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ นั้น

ฝ่ายเลขานุการ ได้จัดทำคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทยะ ที่ ๖๓๖/๒๕๖๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทยะ และนโยบายบริหารความเสี่ยง พ.ศ. ๒๕๖๗ องค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทยะ และแจ้งเวียนให้ทุกสำนัก/กองทราบ แล้วนั้น

เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทยะ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เห็นควรให้ทุกสำนัก/กอง และหน่วยงานในการกำกับดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทยะ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ฯ และคำสั่งดังกล่าวข้างต้น อย่างเคร่งครัด และรวบรวมเอกสารการบริหารความเสี่ยง ส่งให้เลขานุการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทยะ Center เพื่อรองรับการตรวจสอบจากหน่วยตรวจสอบภายในและหน่วยตรวจสอบภายนอก หรือจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการคลัง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการ

(นางสาวกัญญภัทร หลอมทอง)

นักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ/ผู้ช่วยเลขานุการ

(นางสาวจิรนนท์ เตมีย์)

หัวหน้าสำนักปลัด/เลขานุการ

ความเห็นปลัด...

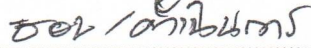
ความเห็น ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

(นายถาวร ชมจิต)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

ความเห็น นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

(นายทองคำ ตอนศรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ

ที่ ศก.๘๘๔๐๒/-

วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง การจัดทำรายงานแผนการบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

เรียน คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง องค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ

เรื่องเดิม

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้แจ้งหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ เรื่องหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติในการจัดทำรายงานการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อเสนอให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด นั้น

ข้อเท็จจริง

บัดนี้ ถึงหัวระยะเวลาที่จะต้องดำเนินการจัดทำรายงานแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ ฝ่ายเลขานุการ จึงขอกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบตามประเด็นยุทธศาสตร์ ฯ ตามแบบ บส.๑ และการวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบ และการตอบสนองความเสี่ยง ตามแบบ บส.๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

ระเบียบกฎหมาย/หนังสือสั่งการ

๑. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๕.๒/ว ๖๘๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง หลักระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒

๒. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๕.๒/ว ๓๔๑๒ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางในการจัดทำรายงานการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นไปด้วยความถูกต้องตามหลักเกณฑ์ฯ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง ฝ่ายเลขานุการ จึงขอส่งการจัดทำรายงานแผนการบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ตามแบบรายงานดังกล่าว เพื่อประกอบการประชุมพิจารณาของคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงองค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ ตามขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ

(นางสาวกัญญภัทร หลอมทอง)

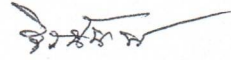
นักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ/ผู้ช่วยเลขานุการ

ความเห็น...

ความเห็นหัวหน้าสำนักปลัด.....

✓ เห็นชอบ/พิจารณา

(ลงชื่อ)

(นางสาวจิรนนท์ เตมีย)

หัวหน้าสำนักปลัด

ความเห็นปลัด อบต.

(ลงชื่อ)

(นายถาวร ชมจิต)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

ความเห็นนายก อบต.

✓ เห็น/พิจารณา

(ลงชื่อ)

(นายทองคำ ตอนศรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ

ที่ ศก.๘๘๔๐๒/- วันที่ ๘ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

เรื่อง การติดตามประเมินผลและทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ (รอบ ๖ เดือน)

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ

เรื่องเดิม

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้แจ้งหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ เรื่องหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติในการจัดทำรายงานการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อเสนอให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด นั้น

ข้อเท็จ

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง องค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ ได้แจ้งให้ทุกส่วนราชการ/สำนัก/กอง ดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงตามนโยบายบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ และกำหนดให้ทุกส่วนราชการสำนัก/กอง ดำเนินการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง ตามห้วงระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนบริหารจัดการความเสี่ยง และแผนดำเนินงาน ของแต่ละโครงการ/กิจกรรม นั้น เพื่อให้ทราบว่า แต่ละโครงการ/กิจกรรม ยังไม่ได้ดำเนินงาน หรือ อยู่ระหว่างดำเนินงาน หรือ ดำเนินงานแล้วเสร็จ โดยให้จัดเตรียมเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ไปรายงานผลดำเนินการติดตามประเมินผลดังกล่าว ต่อคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงองค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ นั้น ซึ่งเลขานุการระดับหน่วยงานองค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ จะอำนวยความสะดวกในการรวบรวม และจัดทำรายงาน ผลการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงในภาพรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ เสนอนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอและคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงองค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ ตามแบบฟอร์ม บส. ๑ - บส. ๔ ภายในเดือน มีนาคม ๒๕๖๗ นั้น

ระเบียบกฎหมาย/หนังสือสั่งการ

๑. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๕.๒/ว ๖๘๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒

๒. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๕.๒/ว ๓๔๑๒ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางในการจัดทำรายงานการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อเสนอ...

ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

บัดนี้ ทุกส่วนราชการ สำนัก/กอง ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ดำเนินการการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ และหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๕.๒/ว ๓๔๑๒ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางในการจัดทำรายงานการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ เรียบร้อยแล้ว

พร้อมนี้ ได้เสนอรายงานผลการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง และความก้าวหน้าของแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ต่อคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ ตามแบบฟอร์ม บส. ๑ - บส. ๔ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

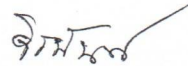
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นางสาวกัญญภัทร หลอมทอง)

นักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ/ผู้ช่วยเลขานุการ

ความเห็นหัวหน้าสำนักปลัด.....
.....

(นางสาวจิรนนท์ เตมีย์)

หัวหน้าสำนักปลัด/เลขานุการ

ความเห็นปลัด อบต.
.....

(นายถาวร ชมชิต)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

ความเห็นนายก อบต.
.....

(นายทองคำ ตอนศรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

๑. สรุปรายงานการติดตามผลการบริหารความเสี่ยง จาก แบบ บส.๔ รอบ ๖ เดือน

ประกอบไปด้วยโครงการ/กิจกรรม ดังนี้

๑.๑ ติดตามผลการบริหารความเสี่ยง รอบ ๖ เดือน จำนวน ๒ โครงการ/กิจกรรม

รหัสความเสี่ยง	โครงการ/กิจกรรม	วิธีการจัดการความเสี่ยง	ผลลัพธ์การจัดการความเสี่ยงๆ	ร้อยละความคืบหน้า
๐๑-๐๐๑	การบริหารงานบุคคล	๑.แต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนตำแหน่งที่ว่าง ๒.การขอใช้บัญชีผู้สอบคัดเลือกได้สายงานผู้ บริหารท้องถิ่น อำนวย การท้องถิ่น ๓.ประกาศรับโอน เมื่อ กรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นปลดล็อกให้สาย บริหาร อำนวยการ โอนย้ายได้	๑.แต่งตั้งผู้รักษาราชการแทน โดยให้อำนวยการ กองคลังรักษาราชการ แทน	๒๕
๐๒-๐๐๒	การจัดซื้อจัดจ้างและ การบริหารพัสดุภาครัฐ	ใช้มาตรการ การเฝ้า ระวังโดยกำหนดข้อมูล ที่ต้องมีการเก็บรวบรวม การวิเคราะห์ การแจ้ง เตือน การดำเนินการ เมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้น เช่น จัดทำคู่มือการ ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง และการบริหารพัสดุ ภาครัฐ	การจัดซื้อจัดจ้างและการ บริหารพัสดุภาครัฐเป็นไป อย่างถูกต้องตามระเบียบ	๘๐

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ

ที่ ศก ๘๘๔๐๒/- วันที่ ๑๘ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

เรื่อง การติดตามประเมินผลและทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ (รอบ ๑๒ เดือน)

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ

เรื่องเดิม

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้แจ้งหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ เรื่องหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติในการจัดทำรายงานการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อเสนอให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด นั้น

ข้อเท็จ

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง องค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ ได้แจ้งให้ทุกส่วนราชการ/สำนัก/กอง ดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงตามนโยบายบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ และกำหนดให้ทุกส่วนราชการสำนัก/กอง ดำเนินการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง ตามห้วงระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนบริหารจัดการความเสี่ยง และแผนดำเนินงาน ของแต่ละโครงการ/กิจกรรม นั้น เพื่อให้ทราบว่า แต่ละโครงการ/กิจกรรม ยังไม่ได้ดำเนินงาน หรือ อยู่ระหว่างดำเนินงาน หรือ ดำเนินงานแล้วเสร็จ โดยให้จัดเตรียมเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ไปรายงานผลดำเนินการติดตามประเมินผลดังกล่าว ต่อคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงองค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ นั้น ซึ่งเลขานุการระดับหน่วยงานองค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ จะอำนวยความสะดวกในการรวบรวม และจัดทำรายงาน ผลการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงในภาพรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ เสนอนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอและคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงองค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ ตามแบบฟอร์ม บส. ๑ - บส. ๔ (รอบ ๑๒ เดือน) ภายในเดือน ตุลาคม ๒๕๖๗ นั้น

ระเบียบกฎหมาย/หนังสือสั่งการ

๑. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๕.๒/ว ๖๘๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่องหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒

๒. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๕.๒/ว ๓๔๑๒ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ เรื่องซักซ้อมแนวทางในการจัดทำรายงานการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อเสนอ...

ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

บัดนี้ ทุกส่วนราชการ สำนัก/กอง ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ดำเนินการการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ และหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๕.๒/ว ๓๔๑๒ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางในการจัดทำรายงานการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ เรียบร้อยแล้ว

พร้อมนี้ ได้เสนอรายงานผลการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง และความก้าวหน้าของแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ต่อคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ ตามแบบฟอร์ม บส. ๑ - บส. ๔ (รอบ ๑๒ เดือน) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นางสาวกัญญภัทร หลอมทอง)

นักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ/ผู้ช่วยเลขานุการ

ความเห็นหัวหน้าสำนักปลัด.....

(นางสาวจิรนนท์ เตมีย์)

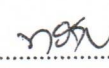
หัวหน้าสำนักปลัด/เลขานุการ

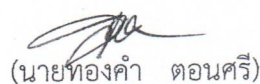
ความเห็นปลัด อบต.

(นายถาวร ชมชิต)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

ความเห็นนายก อบต.

(นายทองคำ ตอนศรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

๑. สรุปรายงานการติดตามผลการบริหารความเสี่ยง จาก แบบ บส.๔ รอบ ๑๒ เดือน

ประกอบไปด้วยโครงการ/กิจกรรม ดังนี้

๑.๑ ติดตามผลการบริหารความเสี่ยง รอบ ๑๒ เดือน จำนวน ๒ โครงการ/กิจกรรม

รหัสความเสี่ยง	โครงการ/กิจกรรม	วิธีการจัดการความเสี่ยง	ผลลัพธ์การจัดการความเสี่ยงฯ	ร้อยละความคืบหน้า
๐๑-๐๐๑	การบริหารงานบุคคล	๑.แต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนตำแหน่งที่ว่าง ๒.การขอใช้บัญชีผู้สอบคัดเลือกได้สายงานผู้ บริหารท้องถิ่น อำนวย การท้องถิ่น ๓.ประกาศรับโอน เมื่อ กรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นปลดล็อคให้สาย บริหาร อำนวยการ โอนย้ายได้	๑.แต่งตั้งผู้รักษาราชการแทน โดยให้ผู้อำนวยการ กองคลังรักษาราชการ แทน	๒๕
๐๒-๐๐๒	การจัดซื้อจัดจ้างและ การบริหารพัสดุภาครัฐ	ใช้มาตรการ การเฝ้า ระวังโดยกำหนดข้อมูลที่ ต้องมีการเก็บรวบรวม การวิเคราะห์ การแจ้ง เตือน การดำเนินการ เมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้น เช่น จัดทำคู่มือการ ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง และการบริหารพัสดุ ภาครัฐ	การจัดซื้อจัดจ้างและการ บริหารพัสดุภาครัฐเป็นไป อย่างถูกต้องตามระเบียบ	๘๐

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ

ที่ ศก.๘๘๔๐๒/- วันที่ ๒๙ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗

เรื่อง รายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

เรื่องเดิม

ตาม พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ตามมาตรา ๗๙ ให้งานของรัฐบาลให้มี การตรวจสอบภายในการควบคุมและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และปัจจุบันกระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ และแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ เรื่องหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร แล้วนั้น

ข้อเท็จจริง

คณะกรรมการติดตามประเมินผลแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ขององค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ ได้จัดให้มีการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง ตามนโยบายบริหารความเสี่ยงประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ดังนี้

- จัดทำแบบ บส. ๑ การระบุบัญชีความเสี่ยงตามขอบเขตยุทธศาสตร์
- จัดทำแบบ บส. ๒ การประเมินความเสี่ยง
- จัดทำแบบ บส. ๓ การจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง
- จัดทำแบบ บส. ๔ การติดตามผลการบริหารจัดการความเสี่ยง
- จัดทำแบบ บส. ๕ การรายงานผลการดำเนินการและทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

โดยได้ดำเนินการติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว

ข้อพิจารณา

เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๙ ที่กำหนด เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วให้นำเสนอผู้บริหารสูงสุด เพื่อพิจารณาผลการติดตามและประเมินการบริหารจัดการความเสี่ยงตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ขององค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ หากพิจารณาแล้วเห็นชอบขอโปรดลงนามตามเอกสารแนบท้าย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางสาวกัญญภัทร หลอมทอง)

นักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ/ผู้ช่วยเลขานุการ

ความเห็น...

W. H. W.

(นางสาวจิรนนท์ เตมีย์)
หัวหน้าสำนักปลัด/เลขานุการ

ความเห็น ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเยอ

(นายถาวร ชมชิต)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปรางสาทเยอ

ความเห็น นายกองค้การบริหารส่วนตำบลปราชยาเขอ

202

(นายทองคำ ตอน

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทเขอ